

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta tělesné výchovy a sportu

**Porovnání vybraných parametrů v utkáních
Barbory Krejčíkové na French Open 2021**

Bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Tomáš Kočib

Vypracoval:

Jakub Kobera

Praha, květen 2023

Prohlašuji, že jsem závěrečnou bakalářskou práci zpracoval samostatně pod vedením Mgr. Tomáše Kočíba a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne

.....

Jakub Kobera

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své diplomové práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto diplomovou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Poděkování

Chtěl bych poděkovat panu Mgr. Tomáši Kočíbovi za jeho odborné vedení a mnoho podnětných rad a návrhů, které mi velmi pomohly při tvorbě mé bakalářské práce. Za jeho ochotnou spolupráci a konzultace týkajících se zvoleného tématu a problematiky tenisového sportu.

Abstrakt

Název:

Porovnání vybraných parametrů v utkáních Barbory Krejčíkové na French Open 2021

Cíle:

Hlavním cílem této práce je porovnat vybrané parametry v každém utkání tenistky Barbory Krejčíkové na French Open 2021. Porovnávají se následující proměnné: tempo hry, počet vybraných rozehér (odehraných po podání z levé strany a z pravé strany, po prvním a druhém podání), počet vítězných úderů dané hráčky ve vybraných rozehrách a místo odkud byly zahrány (oblast základní čáry nebo sítě).

Metody:

Hlavní používanou metodou v této práci je notační systémová analýza. Jedná se o nepřímé pozorování videozáznamů všech 7 utkání Barbory Krejčíkové na French Open 2021. Proměnnými, které jsem sledoval, byly tempo hry (vypočítané podílem množství úderů v rozehře a času rozehry), počet vybraných rozehér po podání z pravé, levé stany dále po prvním, druhém podání a počet vítězných úderů v oněch vybraných rozehrách, přičemž jsem zaznamenával, zda byly zahrány z oblasti základní čáry či z oblasti okolo sítě. Rozehru jsem vybral v případě, že obsahovala čtyři a více odehraných úderů včetně podání a riternu.

Výsledky:

U třísetových zápasů je rozdíl mezi vyhranými body Krejčíkové a její soupeřky menší než u dvousetových zápasů. V prvních kolech utkání se poměr rozehér splňujících požadavky ku celkovému počtu rozehér zvyšuje. Hra u sítě tvoří důležitou součást vítězných úderů Krejčíkové především v závěrečných kolech French Open 2021.

Klíčová slova:

French Open 2021, tenis, tempo hry, rozehra, Krejčíková

Abstract

Title:

Comparison of selected parameters in Barbora Krejčíková's matches at the French Open 2021

Objectives:

The main objective of this thesis is comparing the selected parameters in each Barbora Krejčíková's match at the French Open 2021. I compare following parameters: the pace of the game, the count of the selected rallies (after serve from the left side and from the right side, after first serve and second serve), the count of winners in the selected rallies and the place from where the winner was played (baseline or net).

Methods:

The main method in this thesis is notational system analyses. It is an indirect observation of video records. The records contain all seven matches with Barbora Krejčíková at the French Open 2021. The monitored variables are the pace of the game (count as rally time divided by number of shots in that rally), how many of selected rallies was played after: serve from left side, serve from right side, first serve, second serve and count of winners from the selected rallies played from the baseline or from the net. I select the rally in case that there are four or more shots played in the rally.

Results:

In the three set matches Krejčíková is less points ahead than in the two set matches. In the first rounds the percentage of rallies that I can select increase with each match. The play by net is very important part of Krejčíková's play. Mostly in the last three rounds of French Open 2021.

Keywords:

French Open 2021, tennis, game pace, rally, Krejčíková

Obsah

1 Úvod.....	8
2 Teoretická část	9
2.1 Charakteristika tenisu	9
2.2 Herní výkon v tenise a jeho faktory.....	11
2.2.1 Struktura herního výkonu	11
2.2.2 Fyziologie	13
2.2.3 Kondice.....	14
2.2.3.1 Koordinace.....	15
2.2.3.2 Všestrannost.....	15
2.2.3.3 Variační schopnost.....	16
2.2.3.4 Kreativita	16
2.2.3.5 Rychlost	16
2.2.3.6 Síla	17
2.2.3.7 Vytrvalost.....	18
2.2.4 Psychika	19
2.2.4.1 Motivace	20
2.2.4.2 Koncentrace	21
2.2.4.3 Kontrola emocí	22
2.2.4.4 Kontrola chování a myšlení (sebedůvěra)	22
2.2.5 Anticipace	23
2.3 Zkoumané oblasti.....	24
2.3.1 Tempo hry.....	25
2.3.2 Podání	26
2.3.3. Vítězné údery.....	27
2.4 Typy povrchů tenisových dvorců	27

2.4.1 French Open.....	29
2.5 Barbora Krejčíková.....	31
3 Cíl a metodika.....	32
4 Výsledky a diskuse	34
5 Závěr	60
6 Literatura.....	62

1 Úvod

Téma své bakalářské práce jsem si zvolil po konzultaci s vedoucím mé bakalářské práce Mgr. Tomášem Kočibem. A také proto, že od útlého věku hraji intenzivně tenis a nyní i trénuji jak mládež, tak rekreační hráče. Toto téma mi může přinést řadu nových poznatků pro moji trenérskou praxi.

Z velké části můj výběr tématu ovlivnilo i to, že French Open 2021 vyhrála česká hráčka. Tento obrovský úspěch má navíc i několik dalších zvláštností. Kromě toho, že se jedná o první grandslamový titul Barbory Krejčíkové ve dvouhře, tak se výhrou stala i hráčkou, které se povedlo vyhrát dvouhru i čtyřhru na grandslamu ve stejném ročníku. Posledně se to na French Open povedlo Mary Piercové v roce 2000. Navíc Barbora Krejčíková byla do té doby výhradně výbornou hráčkou čtyřhry a ve dvouhře se jí tolik nedařilo. Proto byl její úspěch o to překvapivější. Téma jsem se po poradě s vedoucím mé práce Mgr. Tomášem Kočibem snažil zvolit tak, aby se dalo uvést, zda a do jaké míry se zkušenosti Barbory Krejčíkové ze čtyřhry promítly i do dvouhry. Mým očekáváním bylo, že se potvrdí využití schopností ze čtyřhry především v oblasti hry u sítě. Tomu mohou napomoci i vlastnosti povrchu French Open. Antuka je totiž klasifikována jako nejpomalejší povrch. To znamená, že je pro hráče velmi obtížné ukončit rozehru od základní čáry, tudíž je vhodné či dokonce žádoucí ukončit rozehru hrou u sítě.

Tato práce je specifická tím, že se zaměřuje pouze na jednu hráčku a její postup celým turnajem od prvních kol až po finále. Tato práce je i z toho důvodu charakterizována jako případová studie.

Cílem této práce, kromě zkoumání vlivu zkušeností ze čtyřhry na hru ve dvouhře, bylo také zjistit, jak se určité parametry hry mění v průběhu turnaje. Součástí práce je též sledovat a zkoumat, jaký bude mít vliv na parametry rostoucí kvalita hráček v posledních kolech French Open.

Tato práce může být přínosná pro ostatní práce obdobného charakteru. Může sloužit jako vstupní až podpůrný materiál pro další, odbornější či dlouhodobější výzkum obdobné problematiky.

2 Teoretická část

2.1 Charakteristika tenisu

Tenis je zařazován mezi sportovní hry. Konkrétně mezi sportovní hry síťového typu. Jedná se o neinvazivní sportovní hru s raketou. To znamená, že hrací plocha je rozdělena (v tomto případě sítí) a hráči ovládají pomocí úderů raketou společný předmět. (Carboch 2022)

Tenis jako takový má dvě hlavní herní disciplíny, a to dvouhru a čtyřhru. Dvouhra je soutěž jednotlivců a čtyřhra soutěž párů.

Z hlediska systematiky se rozlišují základní tenisové údery a speciální. Mezi ty základní patří (Carboch 2022, Crespo a Miley 2002):

- Podání
- Forhend
- Bekhend
- Volej

Mezi speciální:

- Lob
- Halfvolej
- Ritern (příjem podání)
- Stopbol
- Náběh
- Prohoz
- Nouzové údery

Optimální tenisový úder se skládá ze tří základních vlastností:

- Jednoduchost – úder by neměl obsahovat „souhyby“ (nadbytečné nebo rušivé pohyby)
- Ekonomičnost – hráč by měl pro úder použít pouze tolik síly, kolik je nezbytně nutné, správně využít a zapojit celý kinematický řetězec, což by mělo vést ke správnému náprahu a optimálnímu využití energie
- Účinnost – hráč by měl z každé pozice a za každé situace odehrát úder úspěšně, tzn. aby splnil zamýšlený záměr, odehrál úder tam, kam chce s rychlostí, jakou potřebuje (Schönborn, 1998)

Tenisové utkání se rozděluje do pěti základních herních situací (Carboch 2022, Crespo a Miley 2002)

:

- 1) Situace při podání – hráč na podání po vlastním nadhozu zahajuje hru. Následně si může zvolit, zda setrvá u základní čáry, či postoupí k síti. Pokud je podání opravdu dobré kvality, je možné získat bod přímo z podání, nebo hned následujícím úderem.
- 2) Situace při příjmu podání (riternu) – hráč musí reagovat na soupeřův úder a snaží se ho vrátit po dopadu forhendem či bekhendem. Pokud má podání špatnou kvalitu a přijímající hráč je na vysoké úrovni, může zkusit získat bod ihned riternem, ale jedná se o velmi obtížnou a riskantní volbu riternu. Často jde hlavně o to znemožnit podávajícímu získat okamžitou výhodu nebo rovnou bod.
- 3) Situace při hře od základní čáry – když se nerozhodne o zisku bodu ani v jedné z předchozích situací, tak bod pokračuje dál údery od základní čáry. Samozřejmě tak do hry začnou vstupovat další faktory. To mohou například být pohyb po dvorci, míra rizika úderů, styl hry, taktika atd.
- 4) Situace postupu k síti a při hře u sítě – hráč tak volí aktivní útočnou hru a přechodem k síti se snaží získat bod. Do hry tak vstupují nové důležité údery jako nabíhaný úder, volej a smeč. Tyto údery vyžadují dobrou koordinaci a vysokou úroveň rychlosti reakcí.
- 5) Situace postavení u základní čáry se soupeřem v blízkosti sítě – v této situaci má hráč kratší čas na reakci, takže musí volit rychle a správně. Hodně důležité je, jak kvalitně je zahraný předchozí soupeřův úder a také kvalita pohybu po dvorci. Důležitými údery v tomto případě jsou prohoz a lob.

V těchto situacích se dle potřeby a taktického záměru dají použít údery vítězné, přípravné, neutrální a obranné. Vítězné údery mají za úkol znemožnit soupeři odehrání míče zpět. Přípravné údery mají hráči připravit výhodnou pozici pro zakončení a zisk bodu. Neutrální údery mají jediný účel, a to udržet míč ve hře v situaci, kdy hráč není v dobré pozici pro vítězný či přípravný úder, ale současně není ani v defenzivě, aby musel použít úder obranný. A jak bylo právě zmíněno, obranný úder má za úkol co nejvíce ztížit soupeři získání bodu a pokud možno mu to úplně znemožnit. (Carboch 2022, Crespo a Miley 2002)

V tenise dominují proměnlivé situace. V těchto situacích hráč musí reagovat na směr a rychlost letícího míče i na pohyb soupeře. Dalo by se říci, že každá z těchto situací je unikátní, jelikož míč přiletí pokaždé jinou rychlostí, v jiné výšce a s různou rotací. Jistou podobu a opakovatelnost lze najít například u křížných úderů od základní čáry, pokud je hrají oba hráči opakovaně po nějakou dobu. (Carboch 2022)

2.2 Herní výkon v tenise a jeho faktory

Sportovní výkon lze interpretovat díky systémovému přístupu jako vymezený systém prvků, který má určitou strukturu. V případě sportovních her se nazývá sportovní výkon spíše herním výkonem. Ten si lze představit jako realizovanou činnost hráče v ději utkání, vyjádřenou tím, na kolik jsou splněny herní úkoly. (Carboch 2022)

Herní výkon rozlišujeme na týmový a individuální.

Individuální se dá popsat jako systém jednotlivých výkonů a jejich vzájemných vazeb, ve všech herních dovednostech, ve specifických podmínkách utkání. Lze jej také označit za jev tvořený všemi interakcemi hráče s okolím během utkání.

Týmovým herním výkonem se v tenise myslí čtyřhra. Subsystemem tohoto systému je právě individuální herní výkon. Dá se tak říci, že týmový herní výkon je souhrn herních výkonů jednotlivců. Konkrétně se jedná o kvalitu a kvantitu individuálních herních výkonů a důležité jsou i vztahy mezi nimi.

Herní výkon tenisty je ve specifických podmínkách utkání určován endogenními a exogenními množinami příčin. Mezi endogenní příčiny patří stav organismu sportovce. Ten tvoří předpoklady výkonu. Tyto předpoklady se dále dělí na bioenergetické, psychické a biomechanické.

Složky herních činností se označují jako dílčí projevy předpokladů. Tyto složky se dělí do čtyř skupin. A to sice na kondiční, technické, taktické a psychické. (Táborský et al. 2007)

2.2.1 Struktura herního výkonu

Dle Deutscher Tennis Bund má herní výkon dvě skupiny faktorů.

První skupina jsou faktory limitující výkon a druhou skupinou jsou faktory ovlivňující výkon. Obě skupiny faktorů jsou velice důležité, ale pouze ty ovlivňující výkon jsou lehce kompenzovatelné jinými přednostmi hráče.

Dílejší kvantitativní ukazatele herního výkonu mohou být doba trvání sady, trvání roze hry a jiné. Také je můžeme nazývat herními charakteristikami. Tudiž jejich kvantifikace nám dává možnost hodnotit herní výkon. V odborných textech lze najít i označení jako statistiky utkání, indikátory herního výkonu, statistické charakteristiky, herní ukazatele nebo také slangově zápasové statistiky.

Notační analýzy, analýzy utkání a ukazatele herního výkonu mohou poskytnout cenné informace a důležitou zpětnou vazbu, což může přispět ke zlepšení herního výkonu. Nicméně je důležité, aby byly získané hodnoty hodnoceny odborníky jako jsou vědci a trenéři, protože mají rozsáhlé znalosti a jsou obeznámeni s problematikou daného odvětví.

2.2.2 Fyziologie

Pohyb během utkání je charakteristický cyklickými a acyklickými pohyby. Střídání zatížení a odpočinku je v poměru 1:2 až 1:5, záleží na povrchu dvorce. Hráč se během roze hry vždy snaží o co nejrychlejší odehrání míče. Má to důvod, aby se mu podařilo zahrát vítězný míč nebo aby měl soupeř co nejméně času na odehrání a hráč tak mohl získat výhodu. (Carboch 2022)

Doba, než míč překoná vzdálenost mezi podávajícím hráčem a hráčem přijímajícím se pohybuje mezi 0,5-1,2 sekundy. Záleží na typu a kvalitě podání, počáteční rychlosti, rotaci i povrchu dvorce. V průběhu celého utkání se tento čas mění v závislosti na taktice, pozici hráče ve dvorci a dalších faktorech. Z toho plyne tempo hry, které nám ukazuje rychlost odehrávaných míčů mezi soupeřícími hráči a kolik poskytují času pro úder. Tempo hry lze tak snadno odvodit od počtu úderů a času roze hry. Zjistíme tak průměrnou délku letu míče mezi soupeři, neboli kolik času má hráč na odehrání míče od zásahu soupeře.

Tempo hry záleží na následujících faktorech:

- Povrch dvorce
- Turnajová úroveň
- Fáze turnaje
- Délka utkání
- Kvalita míčů

Pokud se hraje mnoho prudkých úderů po delší dobu, mohou míče pomalu ztrácet tlak a začít se opotřebovávat. Ovlivňují se tak letové vlastnosti míče. Míče mají větší odpor,

sníženou tvrdost, menší vztlakovou sílu a odlišné aerodynamické vlastnosti. Také se snižuje hmotnost míčů, důvodem je degradace povrchu míče způsobená silnými údery a následnými nárazy o povrch dvorce. Takto snížená kvalita míčů ovlivňuje taktiku v utkání i strategii podání. Měkčí míče oproti tvrdším se dotýkají rakety po delší dobu, což znamená výrazný rozdíl v kontrole a reakční síle. Na turnajích ATP, WTA a grandslamech se dávají nové míče po sedmi hrách (je zohledněna rozehrávka) a následně po každých devíti hrách. Hraje se se šesti míči. Na nejvyšší úrovni je každý míč v průměru vystaven 105 zásahům raketou nebo dopadům do dvorce. Míč mohou poškodit a opotřebit kromě silného odehrání i různé rotace. Na antukových dvorcích je možné hrát i za deštivých podmínek, což ještě umocní rozdíl mezi novými a ohranými míči. (Carboch 2022)

Ohledně pohlaví tak rozdíl mezi nimi je dán odlišnými anatomickými, fyziologickými a psychologickými složkami. Tyto rozdíly mají přímý dopad na herní výkon. Významné rozdíly ve prospěch mužů jsou především v oblasti tělesných rozměrů a rychlosti podání. Kromě těchto oblastí je největší rozdíl v rychlosti pohybu, rychlosti úderů a pokrytí dvorce. Ženy naopak dosahují vyšší úspěšnosti riternu. Důvodem je nižší rychlost podání.

2.2.3 Kondice

Ať je hráč na jakékoliv úrovni, jeho úkol je stále stejný. Musí rychle reagovat na míč letící od soupeře a správně zkoordinovat svůj pohyb, aby odehrál míč. Na tento úkol má vždy omezený čas. Na vrcholové úrovni hrají hráči opravdu rychle a tudíž má hráč minimum času na odehrání míče. Tenis má vysoké nároky z fyzického i psychického hlediska. (Schönborn, 2008)

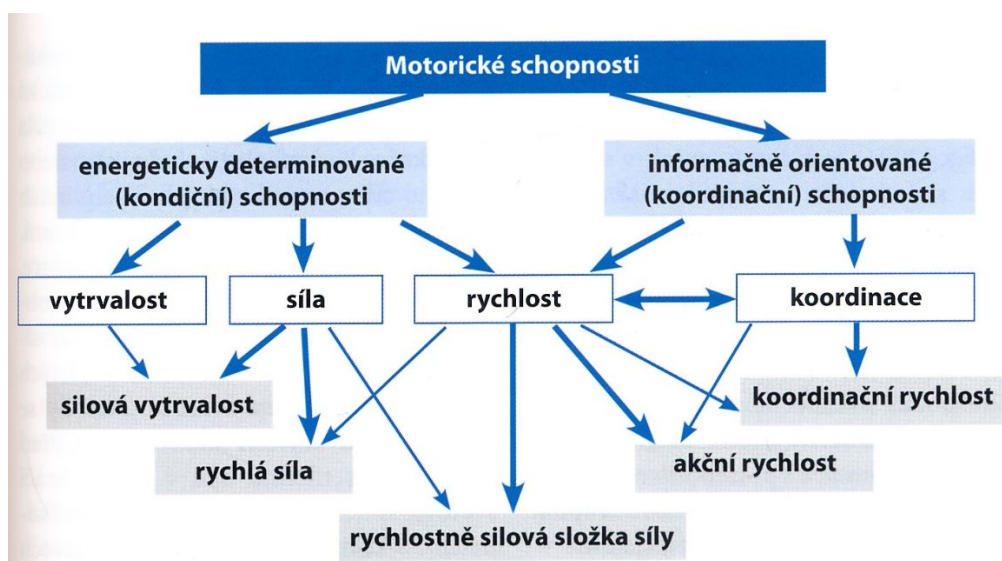
V profesionálních utkáních je více než 50% rozehry ukončeno do 4-tého úderu. Doba rozehry se pohybuje v rozmezí 5 až 7 sekund. Za tento čas dokáže profesionální hráč překonat vzdálenost 3 metry na jeden odehraný míč a 8 až 12 metrů na jednu rozehru. Dále se uvádí, že 80% míčů hráč zahraje do 2,5 metru od své pozice.

Co se týče doby pro odpočinek, má hráč po skončení rozehry 25 sekund pro zahájení nové rozehry. Dále při střídání stran má přestávka trvání 60 sekund a po každé odehrané sadě je to 90 sekund.

2.2.3.1 Koordinace

Pro tenis je koordinace základním kamenem techniky. Rozvoj techniky provází rozvoj cvičení a zdokonalování koordinace. Trénink koordinace proto bývá označován jako technický doplňkový trénink. Koordinace je také nejdůležitějším faktorem limitujícím výkon. Kvalita koordinace ovlivňuje rozvoj všech dalších složek tenisu.

„Všeobecně se koordinací rozumí společné působení centrální nervové soustavy a kosterního svalstva v rámci specifického cíleného pohybu.“ Str.140

Obr.2: Přehled schopností důležitých pro tenis a vztahy mezi nimi (Schönborn, 2008)

Koordinace se dělí na intramuskulární a intermuskulární. Intramuskulární koordinací se rozumí koordinační schopnost a rychlost všech svalových buněk v jednom svalu. Intermuskulární koordinací se označuje koordinační schopnost a rychlost mezi jednotlivými svaly a je velmi důležité, aby dokonale fungovala. Protože za půl vteřiny se musí aktivovat ve správném pořadí někdy až 130 svalů. Koordinační způsobilost lze charakterizovat třemi pojmy. Jsou jimi všestrannost, variace a kreativita.

2.2.3.2 Všeestrannost

Všeestrannost je základním předpokladem sportovního vzdělávání a růstu, i vzhledem k tomu, že se často setkáváme s problémem jednostranného tenisového rozvoje a úzké specializace, již od prvních tenisových tréninků. Přitom platí, že osvojené pohybové základy lze automaticky přenášet z jednoho sportu do druhého. Mnohostrannost je základním předpokladem dosažení vynikajících výkonů v dospělosti. (Schönborn, 2008)

Všestrannost je úzce spojená s prvním stupněm učení. Tam se řadí osvojování a upevňování dovedností. Všestrannost je také velmi důležitá kvůli tzv. transferu. Ten způsobuje snadnější osvojení nových dovedností, pokud mají podobnost s jinou již osvojenou dovedností. Proto je jednostranné zaměření v počátcích tréninku takovým problémem. Ale existuje i negativní transfer. Ten se vyskytuje v příbuzných sportech (squash a badminton). Pokud jsou tyto příbuzné sporty často provozovány může dojít k rozporu v technice. Ta je sice v základech stejná, ale detaily jsou značně rozdílné. Proto to může působit na rozvoj tenisové techniky negativně.

2.2.3.3 Variační schopnost

Variační schopnost se pojí s druhým stupněm učení. Tento stupeň učení má za účel aplikaci a obměňování již osvojených a upevněných dovedností. Dnes se technika od počátků učí v situacích, aby její podoba byla co nejpodobnější praxi. Nácvik probíhá pomocí variačně bohatých a rozmanitých situací, tím se rozšiřuje a zdokonaluje všeobecná i specifická koordinační schopnost a situační technika. (Schönborn, 2008)

2.2.3.4 Kreativita

Podstatou kreativity je individuální situačně proměnná použitelnost toho, co již bylo natrénováno na třetím stupni – utváření a zdokonalování. Cíle je získat a dále rozvíjet pohybovou intuici. Ta je nezbytná pro uplatnění tvořivého jednání. V nejlepším případě by měla v tomto stádiu specifická koordinace dosáhnout individuální dokonalosti. Také tak vznikají neočekávaná až artistická řešení situací. Pro zvládnutí oněch obtížných či překvapivých situací je třeba psychomotorických výkonnostních předpokladů, které vznikají díky koordinačním požadavkům tenisu. (Schönborn, 2008)

2.2.3.5 Rychlost

Nutným předpokladem vysokých výkonů je v současné době jak všeobecná tak i specifická rychlost. I rychlost je stejně jako koordinace řízena centrální nervovou soustavou a řadí se i do stejné skupiny informačně-orientačních schopností. *„Čistá rychlost je naučená, nikoli natrénovaná!“ str.151*

Protože rychlost je sportovně specifická, tak v tenise nelze mluvit pouze o čisté rychlosti. V tenise je rychlost často v kombinaci s jinými schopnostmi. Kromě koordinace hlavně velmi úzce souvisí se silovými složkami. (Schönborn, 2008)

„Pod pojmem rychlost ve sportu chápeme schopnost dosáhnout prostřednictvím kognitivních procesů, maximální síly vůle a funkcionality nervosvalového systému za daných podmínek nejvyšších možných reakčních a pohybových rychlostí.“ Str.151 (Grosser, Kraft, Schönborn 1998)

Rychlost je také rozhodujícím rysem mnoha specifických herních akcí v tenise. Proto je nutné co možná nejrychleji:

- reagovat na překvapivé soupeřovy akce (reakční rychlost)
- pohybovat tělem a raketou v rozdílných směrech (frekvenční rychlost)
- vybíhat, provádět krátké sprinty, brzdit a znovu startovat (rychlá a reaktivní síla)
- být schopen udílet míči nejvyšší možnou odletovou rychlost (akční rychlost)
- být schopen nejefektivnějšího a zároveň nejrychlejšího možného jednání během utkání (situační schopnost jednání)

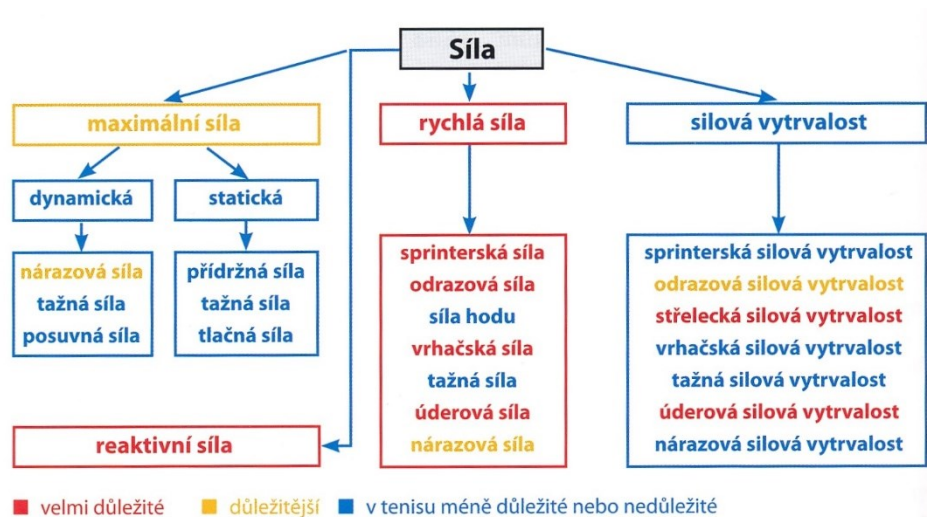
Rychlost sama o sobě v tenise neexistuje. Je pouze jednou složkou herní akce. Můžeme ji tedy charakterizovat jako komplexní a specifickou rychlost. Pozitivní vliv na rychlost má rychlá síla, základní vytrvalost a ideální svalová pružnost. Negativní vliv na rychlost má svalová nevyváženost a nedostatečná síla vůle. (Schönborn, 2008)

Tenisová komplexní rychlost se skládá z:

- 1) reakční rychlostní schopnosti – se základními předpoklady anticipací a vnímáním
- 2) startovní rychlosti – nutnost reakční a výbušné síly
- 3) schopnosti zrychlení – zahrnuje frekvenční rychlost a sprintérskou sílu
- 4) akční rychlosti – základem je koordinační rychlost

2.2.3.6 Síla

V tenise rozhodně nepatří oblast síly mezi faktory limitující výkon. Je spíše podpůrným faktorem. Ale ve spojení s jinými faktory, především s rychlostí, je její význam naprosto rozhodující.

Obr. 3: Rozdělení síly

Výrazného nárůstu síly se dá dosáhnout zdokonalováním intramuskulární a intermuskulární koordinace. (Schönborn, 2008)

„Každé opatření, které se provádí kvůli zlepšení síly při nezměněné (svalové) hmotě, se tedy dá chápat jako koordinační trénink.“ Str.162 (Ehlenz et al. 1995)

2.2.3.7 Vytrvalost

Také vytrvalost není faktorem absolutně limitujícím výkon, ale jakýkoli tenis na vyšší úrovni by bez ní nebyl možný, protože aerobní vytrvalost je (Schönborn, 2008):

- základ každé déle trvající sportovní činnosti
- předpokladem pro vydržení dlouhotrvajícího tréninku bez rapidního úbytku výkonnosti a s tím související kvality
- základním vytrvalostním předpokladem pro efektivitu tréninku ve všech oblastech
- také předpokladem pro odehrání tří až pěti setového utkání v plném nasazení bez znatelného úbytku výkonu
- zárukou schopnosti rychlé regenerace
- důležitá pro lepší vyrovnávání, jak z fyzickými tak i psychickými zátěžemi
- předpoklad pro ideální dlouhotrvající práci centrální nervové soustavy

Za posledních patnáct let se hra o mnoho zrychlila a přestávky během utkání se zkrátily. Proto jsou stále více žádány hráči disponující schopností rychlé regenerace. Díky aerobní

i anaerobní vytrvalosti jsou během déle trvajícího zatížení co nejmenší poklesy intenzity. Anaerobní vytrvalost umožňuje plné nasazení během delších rychlých rozeher míčů či několika rychlých rozeher za sebou. Vytrvalost je forma motorické zátěže, která se nejlépe trénuje. Její výchozí hodnota se u netrénovaných osob dá zlepšit o několik set procent v extrémních případech až o několik tisíc procent. Pro tenis mají největší význam dynamické projevy lokální a všeobecné svalové vytrvalosti. Během utkání má největší význam aerobní oblast vytrvalosti. Anaerobní oblast vytrvalosti je důležitá především během intenzivních rozeher. (Schönborn, 2008)

2.2.4 Psychika

Tenisová hra je velmi stresová aktivita je to sport, při kterém stres vzniká a je spojen s celým průběhem hry před i během hry. Odpovědnost za to nese vegetativní nervový systém, tzv. sympatikus vylučuje adrenalin, noradrenalin a acetylcholin. Pro dobrý výkon je nezbytný dobrý psychický stav, kontrola nervozity a současně udržení určitého napětí, které je pro náš výkon nezbytné. (Jörg Schumann & Susann Harke, 30.05.2017)

V tenise se hráč musí vypořádat se značnou psychickou zátěží. V každém utkání z psychologického hlediska hráč bojuje nejen se soupeřem, ale i sám se sebou. Stav psychiky může dost ovlivňovat i stav fyzický.

Psychologické charakteristiky tenisu dle Crespo a Miley (2002):

- Tenis je individuální sport (více stresu než u kolektivních sportů)
- Vyžaduje vysoký stupeň koordinace, tzn. vyšší míra frustrace, když se nedaří
- Krátké časové úseky na rozhodování
- Mnoho „mrtvých“ časových úseků (pauzy mezi body a při změnách stran)
- Čas přemýšlet před určitými údery (podání, směr)
- Některá utkání neřídí rozhodčí, musí se spolehnout na fair play soupeře
- Výsledek je nejistý až do posledního bodu
- Při utkání není povoleno spolupracovat s trenérem (na většině turnajů)
- Vyřazovací systém turnajů (neexistuje žádná liga, cena útechy apod.)
- Mění se podmínky (povrch, míče, počasí)
- Zápas není časově omezen
- Nejistota začátku hráčova utkání (záleží na předchozích zápasech)
- Mnoho hodin tréninku, cestování
- Zaangažování rodičů a příbuzenstva

V tenise psychika hraje mimořádnou roli, především pokud jsou schopnosti soupeřů vyrovnané. Psychická stránka je jediná, která se dá krátce před utkáním či během něj efektivně ovlivnit.

Moran (1996) dospěl k následujícím závěrům:

- Naprostá většina trenérů věří v mimořádný význam psychických schopností pro úspěch v profesionálním tenise
- 90% trenérů věnuje každý týden určitý čas diskuzi o aspektech hry, týkajících se psychiky
- Za nejdůležitější psychické schopnosti se považuje motivace, koncentrace, sebedůvěra a kontrola emocí
- Nejužitečnější techniky aplikované v tenise jsou pozitivní samomluva, představivost, stanovení cílů, hluboké dýchání a uklidňující chování

Důvody, proč nejsou psychické aspekty tak často trénovány jako jiné:

- Psychické schopnosti jsou nesprávně považovány za vrozené
- Je složité nalézt psychology s tenisovou specializací
- V minulosti se nikdo příliš nezabýval psychickými aspekty hry
- Trenéři nemají potřebné vzdělání pro výuku psychických dovedností

Je důležité si uvědomit, že psychické schopnosti se dají naučit a zdokonalovat, jelikož nejsou dědičné.

Rozeznáváme čtyři základní psychické schopnosti. Jsou jimi motivace, koncentrace, kontrola emocí a kontrola myšlení. (Crespo a Miley 2002)

2.2.4.1 Motivace

Souvisí s důvody, proč lidé hrají tenis, ale i proč s ním přestávají. Motivace totiž souvisí s touhou začít nějakou aktivitu a pokračovat v ní. Motivace se také týká míry zaujetí. Jsou dva typy motivace Crespo a Miley (2002):

- 1) Vnitřní – hráč hraje tenis, protože ho má rád. Jeho odměnou je radost, zábava a pocit hrdosti. Tento typ se považuje za nejdůležitější motiv pro hraní tenisu. Vnitřní odměny jsou skvělé pro udržení dobré motivace.

- 2) Vnější – hráče motivují pro hraní tenisu hmotné a nehmotné odměny. Tyto důvody jsou považovány tenisovými hráči za méně důležité. Vnější odměny jsou skvělé pro získání prvotního zájmu o danou činnost.

I vnější odměny jsou efektivní pokud:

- Pomáhají změnit vnější motivaci ve vnitřní
- Směřují ne k trenérovi, ale k hráči
- Obsahují informaci o hráčových schopnostech
- Vztahují se ke kvalitě výkonu, ne k výsledkům
- Jsou udělovány přiměřeně

Rozlišujeme čtyři typy problémů s motivací:

- 1) Nedostatek motivace – hráč má trénink za nudnou a jednotvárnou záležitost. Schází mu motivace pro trénink a při účasti na turnajích nižší úrovně
- 2) Přílišná motivace – ta se vyskytuje při velmi důležitých utkáních, pokud se hraje o vysoké finanční odměny nebo při sérii po sobě jdoucích výher
- 3) Negativní motivace – obavy ze všeho (vítězství, prohra, soupeř, zranění, reakce okolí atd.)
- 4) Falešná motivace – špatná motivace (např. „tenis je pro mě všechno“), špatná vnější motivace (motivuje hráče pouze pokud hraje o peníze, nebo pro pochvalu od trenéra), špatná vnitřní odměna (kritika za každou prohru, kladení viny na sebe, odměňovat se za každou výhru)

2.2.4.2 Koncentrace

Jedná se o schopnost soustředit se a soustředění udržet po celou dobu utkání. Zřejmě jde o nejdůležitější psychickou schopnost potřebnou pro úspěch. Mít dobrou koncentraci znamená soustředit se na prvky v poli pozornosti, které jsou důležité pro hru. Koncentrace je také klíčem k ovládnutí emocí hráče. Také pomáhá hráči soustředit se na určité zásady a zabraňuje negativním myšlenkám. Koncentrace se dělí podle rozsahu a zaměření. Rozsah se dělí na úzký a široký, zaměření na vnitřní nebo vnější. Tato rozdělení nám určují čtyři typy koncentrace (Crespo a Miley 2002):

- 1) Široká vnější – rychlé vyhodnocení celkové situace
- 2) Široká vnitřní – plánování taktiky a analyzování hry
- 3) Úzká vnější – zaměření na jeden až dva vnější podněty

4) Úzká vnitřní – vytvoření představy o následné činnosti a ke kontrole emocionálního stavu

Tenis je sport, ve kterém většina situací vyžaduje přeskokování mezi typy koncentrace. Pokud má hráč nějaké problémy, znamená to, že používá nesprávný typ a věnuje pozornost nevhodnému cíli.

Problémy, které mohou s koncentrací nastat:

- Malý zájem o utkání
- Mrtvé časové úseky
- Věnování pozornosti příliš mnoha podnětům
- Vracení se k minulým chybám
- Předbíhání událostí
- Ochromení myšlením (hráč začne analyzovat hru, a to ho ochromí)
- Strach ze selhání (vyvedení ze hry úzkostí)
- Soupeř (komplimenty, hádka s rozhodčím)

2.2.4.3 Kontrola emocí

Cílem této kontroly je dosáhnout ideálního herního rozpoložení. V takovém rozpoložení hraje hráč více instinktivně a provádí všechny činnosti v podstatě automaticky. Hráči toto nazývají špičkový výkon. Každý hráč má tuto zónu jinde a měl by se ji naučit dosáhnout a udržet po celý zápas. Ideální herní rozpoložení je vztah mezi aktivací a výkonem. Tento vztah může ovlivňovat mnoho faktorů. Nejvýznamnějšími jsou individuální rozdíly, jak lidé snášejí zátěž a úroveň sebevědomí. Problémy nastávají, pokud je hráč ve stavu nedostatečného či nadměrného nabuzení. Dodržovat vlastní rituály a postupy hodně napomáhá k udržení ideálního herního rozpoložení. Také je důležité zmínit, že každý úder vyžaduje vlastní úroveň aktivace (při podání musí být hráč dosti uvolněný pro udělení maximální rychlosti raketě, naopak při riternu musí být aktivován, aby mohl rychle reagovat). Anxiozita neboli úzkost je spojována s myšlenkami na pochyby a obavy. Jde o nepoměr mezi tím, co si hráč myslí, že by udělat měl a mezi tím, co si myslí, že je schopen udělat. Tohoto stavu se dá lehce zbavit změněním způsobu vnímání. To znamená tyto pocity vnímat jako výzvu, ne jako hrozbu. (Crespo a Miley 2002)

2.2.4.4 Kontrola chování a myšlení (sebedůvěra)

V podstatě se jedná o hráčovo očekávání úspěchu nebo neúspěchu. Ti nejlepší hráči silně věří ve vlastní schopnosti. Například pokud má hráč poráženecké a negativní postoje, posouvá to jeho těžiště vzad a vzhůru, on tak ztrácí rovnováhu a nemůže řádně využít pohybového řetězce. Sebedůvěra má několik pozitivních efektů:

- Zvyšuje pozitivní emoce
- Zlepšuje koncentraci
- Hráč si stanovuje obtížnější cíle
- Povzbuzuje vytrvalost a usilovnost
- Ovlivňuje výběr úderů
- Má pozitivní vliv na psychickou odolnost
- Dělá hráče optimističtějšími a realističtějšími

Sebedůvěru může snížit velké množství nevynucených chyb, prohra proti slabšímu hráči a ztráta důležitých bodů prostřednictvím dvojchyb nebo chyb z nahraných míčů. Nedostatek sebedůvěry může nastat ve vyrovnaných utkáních, v určitých vypjatých situacích nebo při sérii prohraných utkání, případně pokud si hráč nevěří při určitém úderu. Pokud se nedostatek sebedůvěry váže k úderu, jedná se spíše o problém technický či taktický. Naopak přehnaná sebedůvěra se často vyskytuje v utkáních, kde je soupeř slabší. Hráč má tak tendenci přeceňovat vlastní schopnosti, což vede k hazardní hře a mnoha zbytečným chybám. Takové utkání je pak velmi složité vyhrát. (Crespo a Miley 2002)

2.2.5 Anticipace

Anticipace umožňuje hráči zahájit pohyb dříve. V tenise se konkrétně jedná o včasné dostání se k úderu a jeho odehrání. V podstatě jde o to, že hráč provádí určité činnosti, které by normálně prováděl až ve fázi programování odpovědi či volby. Anticipace neboli předvídání se týká toho, co se stane v okolí a kdy se to stane. Pokud hráč má tyto informace může začít organizovat své pohyby dříve, než by k tomu došlo za normálních okolností. (Carboch 2022)

Crespo a Miley (2002) rozlišují dva druhy anticipace:

- úplná anticipace znamená, že hráč předvídá, co soupeř udělá
- dílčí anticipace znamená, že hráč předvídá, co soupeř neudělá

Dále uvádějí ještě další čtyři typy anticipace v tenisu:

- 1) Perceptivní anticipace – jedná se o odhad dráhy letu míče, hráč tak sleduje rychlost, směr, rotaci a odraz míče. Dále bere v úvahu i vnější podmínky.
- 2) Situačně-taktická anticipace – tento typ anticipace pracuje se způsobem hry soupeře. Vyhodnocují se při něm i obvyklé reakce a taktické tendence.
- 3) Technicko-pohybová anticipace – tento typ pracuje se sledováním pohybů hráče. Sleduje se hlavně technika, věci, jako je třeba držení, švih, nadhoz u podání apod. Tento typ se uplatňuje pouze před odehráním míče soupeřem.
- 4) Situačně-geometrická anticipace – v tomto případě jde o předvídání záměru, dle jeho postavení na dvorci. Pod tento typ spadá perceptivní, taktická i technická anticipace. Hlavní vliv má tento typ anticipace na pokrytí dvorce a je značně závislý na zkušenostech hráče.

Schönborn (1999) rozlišuje akční a situační anticipaci:

- Akční – zde se jedná o výběr akce, která již byla vyzkoušena ve stejné či obdobné situaci a to úspěšně.
- Situační – připravení akce na základě situačně-analytického vnímání a zkušeností, bez přímého reagování. Jsou nutné vnímané informace a předchozí zkušenosti. Pokud nejsou získané intenzivními zážitky, nemůže být situace uchována v paměti pro anticipaci.

Triplet et al. (2013) nenalezli rozdíl mezi travnatým povrchem, tvrdým povrchem a antukou, co se týče úspěšnosti a četnosti anticipace. Došlo se tedy k závěru, že anticipace je založena na nejistých informacích a je proto nutné ji používat ve vhodných situacích a vidět dané situace v kontextu. Pokud by hráč mohl chybnou anticipací více ztratit než získat anticipací úspěšnou, je vhodné nechat pohybovou odpověď čistě na reakci. Naopak pokud je riziko ztráty velmi malé a oproti tomu zisky velké, je vhodné upřednostnit anticipaci před reakcí.

2.3 Zkoumané oblasti

Rozhodl jsem se zkoumat následující oblasti. Tempo hry z hlediska změn počtu úderů a délky trvání u vybraných rozeher v průběhu všech sedmi utkání. Podání u vybraných rozeher. Zda bylo z pravé či levé strany a jestli se jednalo o první či druhé. Poslední

oblastí jsou vítězné údery. Vzhledem k tomu, že Barbora Krejčíková je nebo bývala převážně hráčka čtyřhry, usoudil jsem, že bych se mohl dobrat zajímavých výsledků při pozorování, zda byly vítězné údery hrané od sítě, či od základní čáry. (Carboch 2022)

2.3.1 Tempo hry

Tempo hry je nejrychlejší na Australian Open. To lze vysvětlit tvrdým povrchem a jeho působením na pohyb hráče. Hráč tak může být u míče včas a zasáhnout ho v optimální poloze. Jak bylo již zmíněno, rychlé změny směru jsou na travnatém a antukovém povrchu obtížné. Tato vlastnost povrchu může vyústit v situaci, kdy je hráč u míče později a musí se tak více natáhnout do strany, aby mohl míč odehrát. Tím dochází ke ztrátám ve výsledné síle úderu a mění se tím i záměr hráče (místo vítězného úderu se snaží neudělat chybu). Stejný efekt může mít i zpomalení pohybu po dvorci (také může mít vliv na nepřesnou přípravu). Toto lze považovat za vysvětlení, proč hráči někdy odehrají více úderů, což ovlivňuje tempo hry. (Carboch 2022)

Čím rychlejší je povrch, tím je méně času na odehrání přilétajícího míče. Travnatý povrch má malou přilnavost. To nám ztěžuje pohyb po dvorci a společně s nízkým odskokem míče znemožňuje zahrát úder včas. Nízký odskok také nutí hráče hrát míč po jiné trajektorii, protože často nevystoupá ani na úroveň sítě. Takto odehraný míč tak musí nejdříve vystoupat nad úroveň sítě a zároveň musí být kontrolován rotací nebo zahrán pomaleji, aby nedopadl do autu. Toto jsou možné důvody, proč je tempo hry ve Wimbledonu oproti Australian Open pomalejší.

Samozřejmě že nejpomalejší tempo hry bylo naměřeno na French Open. Důvodem je zpomalení rychlosti míče a vysoký odskok. Oboje díky antukovému povrchu. Pomalejší odraz poskytuje totiž hráči více času na odehrání míče. Někteří hráči proto hrají dále za základní čarou a používají údery hrané výše nad sítí. To vše prodlužuje let míče.

Další, co může ovlivňovat tempo hry je délka utkání. Především svalová únava u dlouho trvajících utkání může snižovat herní výkon, navíc se k tomu zvyšuje riziko poranění. Pokud hráč hraje utkání několik dní v řadě, může dojít ke snížení výkonu ve výbušných činnostech i v celkovém pohybu. Hlavní oblastí, kterou ovlivňuje únava, je koordinace. Zpomalení pohybů je způsobeno preventivním opatřením lidského těla, aby nedošlo ke zranění. Tělo tak mění rozsah pohybů, snižuje funkce metabolických a fyziologických procesů a snižuje biomechanické síly. Girard et al. (2006) uvádějí, že výbušná síla se nemění během tří hodinového utkání, ale klesá až po něm. Oproti tomu se zvyšuje tuhost

nohou a klesá maximální volní koncentrace. Pohyb se postupně snižuje, nejen během utkání, ale i v následujících dnech. Tenis jako sport klade vysoké nároky na rychlost a silové zatížení dolních končetin. A to tak vysoké, že ani jeden den odpočinku nestačí k obnovení výbušných vlastností svalů. Navíc pokud hráči hrají také čtyřhru. Důležité je připomenout i kvalitu spánku. Špatné spánkové návyky totiž negativně ovlivňují herní výkon.

2.3.2 Podání

Pro každou rozehru v tenise je zcela zásadní podání a jeho příjem. Od těchto dvou úderů se odvíjí celý zbytek rozehry. Podání je úvodním úderem každé rozehry. Mimo jiné se také jedná o jediný úder, na který má hráč dostatek času, ale ne neomezeně. Dle pravidel má na podání vymezeno 25 vteřin. Hráč si musí nadhodit míč a udeřit ho raketou, než míč dopadne na zem. Začíná se podávat z pravé strany a cílem je se trefit do vymezeného pole křížem přes dvorec na straně soupeře. Po každém bodu se střídá strana podání. Hráč má dva pokusy na to podat do vymezeného pole. Pomocí prvního podání se hráč obvykle snaží získat výhodu. Proto se hraje více na riziko. Samozřejmě to nemusí být úplně stoprocentní riziko nebo vysoká míra razance. Hráči jsou schopni kombinovat razanci a míru rotace dle toho, co dělá soupeři problém a dle aktuální situace v utkání. Oproti tomu druhé podání se hraje hodně na jistotu vzhledem k tomu, že se jedná o poslední pokus. (Carboch 2022)

Rozeznávají se tři různé směry podání:

- Ven z dvorce
- Doprostřed pole pro podání (tzv. „na tělo“)
- Ke střední čáře pro podání (tzv. „na téčko“)

I z hlediska rotace existuje několik typů podání:

- Přímé podání – kontrola tohoto podání je opravdu obtížná. Toto podání totiž nemá záměrnou rotaci. Jeho hlavním efektem tak je dosažení maximální možné rychlosti.
- Podání s boční rotací – hráč udělí míči boční rotaci. Ten díky tomu pak ve vzduchu zatáčí a po dopadu odskakuje do strany. Jeho účinnost se mění i dle povrchu, na kterém je hráno.

- Podání s kombinovanou rotací – zde se kombinuje boční rotace s rotací horní. Míč tak odskakuje nejen do strany (i když ne tolik jako u pouze boční rotace), ale navíc má i hodně nepříjemný vysoký odskok.

Grambow (2023) uvádí, že dlouhodobé výzkumy prokázaly, že vývoj v moderním tenise spěje ke stále kratším rozehrám. Což také významně souvisí s narůstajícím významem podání.

Ale i u podání dochází ke změnám s narůstající délkou utkání. Martin et al. (2016) zjistily, že po třech hodinách utkání se snížila rychlost podání, v důsledku únavy horních končetin. Ale Gescheit et al. (2015) uvedli, že během utkání nedošlo ke snížení rychlosti. Na to Martin et al. (2016) dokázali, že se sice zvýší únava hráčů, ale nedochází k poklesu úhlových rychlostí.

2.3.3. Vítězné údery

Z taktického hlediska Crespo a Miley (2002) rozeznávají 4 typy úderů:

- Obranný: jehož účelem je zabránit soupeři, aby mohl efektivně zaútočit či zahrát vítězný úder
- Neutrální: tento typ úderu nemá žádný speciální účel, snad kromě udržení míče v rozehrě
- Přípravný: pomocí tohoto úderu se hráč snaží získat výhodu nad soupeřem a vytvořit si vhodné podmínky pro zakončení vítězným úderem
- Vítězný: tento úder se hraje jako konečný, při snaze o ukončení roze hry ve svůj prospěch

2.4 Typy povrchů tenisových dvorců

Čistý čas hraní se pohybuje pouze mezi 20-30 % na antukových dvorcích. Na rychlejších površích je to jen 10-15 %. Z toho plyne, že se v tenise střídají úseky vysoké intenzity pohybu s odpočinkem. To se nazývá intermitentní zatížení. (Carboch 2022)

Intenzita zatížení se v průběhu turnaje mění dle důležitosti utkání, rozdílnosti soupeřů, klimatických podmínek, únavy hráčů, povrchu dvorce a zapojování hráče do herních situací. Povrch dvorce ovlivňuje především pohyb hráče. Na tvrdém povrchu musí hráči vyvíjet vyšší počet akceleračních a deceleračních pohybů s vyšší intenzitou a ve vyšší rychlosti než na antuce. Povrch dvorce má také vliv na rychlost a výšku odrazu míče.

Antukový povrch je klasifikovaný jako pomalý, míč na něm letí pomalu a odskakuje vysoko. Umožňuje tak přijímajícímu hráči vrátit více podání, než na rychlejších površích. Na antuce existuje také možnost se sklouznout, čehož hráči hojně využívají při dobíhání nebo zastavování běhu.

Na tvrdém povrchu se hráči mohou pohybovat velmi rychle, intenzivně díky velké přilnavosti při běhu a změnách směru. Utkání se tak vyznačují vysokou intenzitou, protože tenisté dokážou díky většímu zrychlení pokrýt větší vzdálenost.

Na travnatém povrchu se míč odráží velmi nízko. To zkracuje čas pro odehrání míče. Přilnavost tohoto povrchu je malá, je tudíž obtížné měnit směr pohybu a zastavovat, protože je zde riziko uklouznutí. Tenisté tak během rozehry překonávají nejmenší vzdálenost právě ve Wimbledonu a nejdelsí na French Open.

Analýza četnosti úderů v rozehře prokázala, že nejvíce rozeher bylo ukončeno během prvních třech úderů právě na travnatém povrchu. Co se týče ukončení rozehry během prvních čtyř úderů, stalo se tak v 59 % na Australian Open, 53 % na French Open a 66 % ve Wimbledonu. Během 5-8 úderů bylo ukončeno 27 % na Australian Open, 31 % na French Open a 24 % ve Wimbledonu. Během 9-12 úderů byla ukončena rozehra v 9 % na Australian Open, 11 % na French Open a 8 % ve Wimbledonu. Za 13 a více úderů skončila rozehra v 5 % na Australian Open, 6 % na French Open a 2 % ve Wimbledonu.

Tabulka č. 1: Tempo hry na různých površích (Carboch 2022)

	Australian Open (tvrdý povrch)	French Open (antuka)	Wimbledon (tráva)
	M ± SD	M ± SD	M ± SD
Tempo hry (s)	##1,22 ± 0,03	##1,34 ± 0,04	1,27 ± 0,09
Počet úderů v rozehře	4,85 ± 0,48	*5,18 ± 0,83	*4,07 ± 0,71
Čas rozehry (s)	5,93 ± 0,67	*6,93 ± 1,19	*5,30 ± 1,10
Pauza (s)	21,46 ± 2,88	**22,39 ± 1,90	**18,82 ± 1,49
Zatížení/pauza	1:3,63 ± 0,38	1:3,29 ± 0,46	1:3,69 ± 0,87

M = průměr; SD = směrodatná odchylka; * statisticky významný rozdíl mezi French Open a Wimbledonem (p < 0,05); ** statisticky významný rozdíl mezi French Open a Wimbledonem (p < 0,01); ## statisticky významný rozdíl mezi Australian Open a French Open (p < 0,01)

2.4.1 French Open

Abyste vyhráli grandslamový turnaj, musíte vyhrát sedm utkání v řadě. V hlavní soutěži je 128 účastníků. (Carboch 2022)

French Open (francouzsky: Internationaux de France de tennis), je také známé jako Roland-Garros. Jedná se o velký tenisový turnaj hraný po dobu dvou týdnů v Paříži. Turnaj a místo konání jsou pojmenovány po francouzském letci jménem Roland Garros. French Open je na světě jediný grandslamový turnaj, který se v současné době koná na antukovém povrchu. Chronologicky jde o druhý ze čtyř každoročních grandslamových turnajů.

Až do roku 1975 bylo French Open jediným velkým turnajem, který se nehrál na trávě. French Open je také obecně považováno za fyzicky nejnáročnější tenisový turnaj na světě, což lze vysvětlit několika důvody. Je totiž nutné vyhrát sedm kol pro výhru v celém turnaji. Hraje se na antuce klasifikované jako pomalý povrch. Navíc je také charakteristická pomalejším tempem hry, za což můžou pomalejší a vysoké odskoky. Tento grandslam se také může pochlubit těmi nejlepšími ze zápasů mužské dvouhry trvajících pět setů. (Cook 2008)

French Open je jediným grandslamem hraným na antukových kurtech od roku 1978, kdy se US Open začalo hrát na tvrdém povrchu. Antukové kurty zpomalují míč a produkují vysoký odraz ve srovnání s ostatními povrchy. Z tohoto důvodu antukový povrch bere některé výhody hráčům s výborným podáním a rychlou agresivní hrou. Například Pete Sampras, známý svým skvělým podáním, který vyhrál 14 grandslamových titulů, nikdy nevyhrál French Open – jeho nejlepším výsledkem bylo dosažení semifinále roku 1996. I mnoho jiných významných hráčů vyhrálo několik grandslamových turnajů, ale nikdy nevyhrálo French Open, včetně Johna McEnroea, Franka Sedgmana, Johna Newcomba, Venus Williamsové, Stefana Edberga, Borise Beckera, Lleytona Hewitta, Jimmyho Connorse, Louise Broughové, Virginie Wadeové nebo Martiny Hingisové.

Naopak hráči, jejichž hra je vhodnější pro povrchy jako je antuka, třeba Rafael Nadal, Björn Borg, Ivan Lendl, Mats Wilander, Justine Henin a Chris Evert, zaznamenali na tomto turnaji velký úspěch.

Turnaj se oficiálně jmenuje francouzsky „Les Internationaux de France de Tennis“ (anglicky "French Internationals of Tennis") a ve všech jazycích používá název Roland-Garros, v angličtině se ovšem obvykle nazývá French Open. (Lichner, 1985)

Roku 1891 začal Championnat de France, běžně označován jako francouzské mistrovství. To bylo otevřeno pouze tenistům, kteří byli členy francouzských klubů. Prvním vítězem se stal H. Briggs. Ten byl sice britského původu, ale žil v Paříži a byl členem klubu Stade Français. (Cook 2008)

První turnaj ženské dvouhry se konal v roce 1897. Smíšená čtyřhra byla přidána v roce 1902 a ženská čtyřhra v roce 1907. V letech 1915–1919 se nekonal žádný turnaj z důvodu první světové války.

V roce 1925 se francouzské mistrovství stalo přístupným všem amatérům na mezinárodní úrovni a Mezinárodní federací lawn tennis bylo označeno za hlavní šampionát.

Další antukový turnaj, nazývaný World Hard Court Championships, je často považován za skutečného předchůdce moderního French Open hlavně proto, že přijímal mezinárodní soutěžící.

Poté, co Mousquetaires nebo Philadelphia Four (René Lacoste, Jean Borotra, Henri Cochet a Jacques Brugnon) vyhráli Davis Cup na americké půdě v roce 1927, rozhodli se Francouzi obhájit pohár v roce 1928 na novém tenisovém stadionu v Porte d'Auteuil. Stade de France nabídla tenisovým úřadům tři hektary pozemků s jedinou podmínkou, že nový stadion musí být pojmenován po hrdinovi první světové války Rolandu Garrosovi. Nový Stade de Roland Garros (jehož centrální kurt byl v roce 1988 přejmenován na Court Philippe Chatrier) se stal konáním této daviscupové výzvy. 24. května 1928 se tam přestěhovalo i mezinárodní mistrovství Francie, které se zde od té doby konalo.

V letech 1946 a 1947 se po Wimbledonu konal French Championships, a to z něj udělalo třetí grandslamový turnaj roku. V roce 1968, v roce francouzské generální stávky, se French Championships stal prvním otevřeným grandslamovým turnajem, který umožnil soutěžit nejen profesionálům, ale i amatérům. (Cook 2008)

Rok 2022 se konečně dočkal nového typu tiebreaku. Pokud je rozhodující set nerozhodný v šesti hrách, zápas se rozhodne ve formátu 10 bodů. Pokud by byl tiebreak nerozhodný, tj. stav 9:9, vyhrává ten, kdo získá dva přímé body v řadě.

2.5 Barbora Krejčíková

Barbora Krejčíková se narodila 18. prosince 1995 v Brně. Je to česká profesionální tenistka. Na pozici světové jedničky ve čtyřhře strávila ve třech obdobích až devatenáct týdnů. Na Letních olympijských hrách 2020 se spolu s Kateřinou Siniakovou stala olympijskou vítězkou v ženské čtyřhře a obě tak pro Česko získaly první zlatou medaili v tenise.

Na French Open 2021 ovládla dvouhru i čtyřhru, což se v jediném ročníku naposledy předtím podařilo Mary Pierceové v roce 2000. Se Siniakovou vyhrála také na French Open 2018, ve Wimbledonu 2018 a 2022, Australian Open 2022 a 2023, stejně jako na Turnaji mistryň roku 2021. Titulem na US Open 2022 zkompletovaly kariérní grandslam tzv. Zlatý Slam (zisk všech 4 grandslamových titulů a zisk zlaté medaile z letních olympijských her). Jako první ženský pár v historii dovršily i kariérní Super Slam (všechny tituly Zlatého Slamu a výhra turnaje mistryň). V letech 2019, 2020 a 2021 vyhrála jako první hráčka od výkonu Margaret Courtové z let 1963–1965 smíšenou čtyřhru Australian Open třikrát za sebou.

Od října 2018 do ledna 2019 byla světovou jedničkou ve čtyřhře, již se spolu se Siniakovou staly jako pátá a šestá Češka, respektive čtyřicátá a čtyřicátá první hráčka od zavedení klasifikace v roce 1984. (wtatennis.com)

3 Cíl a metodika

Cílem této práce je porovnat vybrané proměnné všech utkání Barbory Krejčíkové v průběhu French Open 2021. Jedná se o případovou studii. Případová studie je jednou z metod kvalitativního výzkumu. Jedná se o pozorování jednoho nebo několika málo případů, při zaznamenávání velkého množství dat. Tento typ studie si nečiní nárok na statistickou zobecnitelnost. Jejím účelem je napomoci k pochopení a porozumění u podobných případů. Zde se jedná konkrétně o osobní případovou studii. Ta je charakteristická tím, že se jedná o podrobný výzkum jedné osoby.

Mezi výše zmíněné proměnné patří:

- 1) Tempo hry
- 2) Počet rozeher odehraných po podání z levé strany a počet rozeher odehraných po podání z pravé strany
- 3) Počet rozeher odehraných po prvním podání a počet rozeher odehraných po druhém podání
- 4) Počet vítězných úderů dané hráčky a místo, odkud byly zahrány (oblast základní čáry nebo sítě)

Aby bylo možné zaznamenat tyto parametry bylo nutné, aby rozehra splnila určité podmínky. Rozehra, vhodná pro podrobnější zaznamenávání tak musela splnit podmínku, že obsahovala minimálně čtyři odehrané údery, včetně podání a riternu. Přičemž bylo možné, aby byl čtvrtý úder chybný (tzn. byl zahrán do autu nebo do sítě).

Tyto parametry se pak v závěru porovnávaly mezi sebou. Parametr tempo hry se pak porovnával i s ostatními, již zrealizovanými výzkumy.

Jednalo se o nepřímé pozorování. Údaje jsem získával z videozáznamů dostupných na internetu. Vzhledem k tomu, že mým záměrem bylo, aby se všech zaznamenaných utkání účastnila tatáž hráčka, a já předem nevěděl, která hráčka se dostane až do finále, byla většina záznamů získána až zpětně. Moje zaznamenávání probíhalo ve dvou kolech.

V prvním jsem zaznamenával, z jaké strany se podávalo, o kolikáté podání se jednalo, kdo danou rozehru vyhrál, zda byla tato rozehra zakončena vítězným úderem sledované hráčky (Barbora Krejčíková) a hlavně kolik úderů obsahovala daná rozehra.

Pokud úderů bylo čtyři a více nastalo druhé kolo, kdy jsem měřil čas roze hry. Čas jsem měřil pomocí stopky. Ty jsem spustil v momentě, kdy raketa podávající hráčky zasáhla míč při podání. Stopky jsem zastavil ve chvíli kdy:

- 1) Odehraný míč dopadl do autu
- 2) Odehraný míč nepřeletěl síť
- 3) Odehraný míč spadl do sítě na straně hráčky, která míč odehrála
- 4) Míč spadl dvakrát, než byl odehrán (zastavení stopky v momentě druhého dopadu)
- 5) Hráčka, která měla odehrát míč musela být na místě, aby ho mohla odehrát včas

Výsledky poté byly zaznamenány na papíře a přepsány do tabulek, jejichž podobu lze vidět v kapitole Výsledky a diskuse.

Úder jsem považoval za vítězný pouze tehdy, pokud se protihráčka míče již nedotkla před jeho druhým dopadem.

Pro moji práci jsem stanovil následující předpoklady (hypotézy):

- 1) Předpokládám, že počet roze her v jednom setu se bude v průběhu turnaje zvyšovat z důvodu potkávání se lepších hráček, což bude vést k těžšímu ukončení roze hry.
- 2) Předpokládám, že u třísetových zápasů bude rozdíl mezi roze hrami vyhranými Krejčíkovou a roze hrami vyhranými její soupeřkou menší než u utkání, která vyhrála ve dvou setech. Očekávám totiž, že u třísetových zápasů se jednalo o vyrovnaná utkání, tudíž by u nich měl být rozdíl menší.
- 3) Předpokládám, že poměr mezi počtem roze her, které splní požadavky nutné pro další zaznamenávání a celkovým počtem roze her, poroste v prvních kolech turnaje od utkání k utkání. S tím souvisí mé očekávání, že nejvyšší poměr roze her splňujících požadavky ku celkovému počtu roze her bude v posledních třech utkáních turnaje.
- 4) Předpokládám, vzhledem k tomu, že Krejčíková do tohoto turnaje byla především hráčka čtyřhry, tak že bude hra na síti v její hře zastávat důležitou roli.

4 Výsledky a diskuse

Všechny v tabulkách uvedené výsledky se týkají rozehér, které splnily výše uvedené požadavky. Jedná se o čtrnáct tabulek, dvě pro každý zápas, který Barbora Krejčíková odehrála na French Open 2021. Od prvního kola až po vítězné finále.

Tabulka č.2: Vítězné míče a tempo hry – 1.kolo

Tempo							Vítězný úder Krejčíková		
	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3	Set 1	Set 2	Set 3
	Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	základní čára x síť	základní čára x síť	základní čára x síť
	5	5,98	9	12,9	4	5,1	Z	Z	Z
	4	5,83	13	19,32	5	6,69	Z	S	S
	5	6,6	4	5,11	7	8,87	S	Z	Z
	7	10,22	4	4,75	4	6,52	Z	Z	Z
	10	14,61	6	7,19	4	4,03	S	Z	Z
	6	8,3	4	5,2	9	12,24	Z	Z	S
	4	4,95	6	6,68	15	21,85	Z	Z	Z
	7	8,7	5	5,63	6	8,28	Z	Z	Z
	4	4,01	5	6,45	4	5,17	S	Z	Z
	7	8,72	5	6,07	6	6,68	S	Z	Z
	6	7,76	6	6,31	4	4,96	Z	Z	Z
	7	8,64	6	7,7	8	13,01	S	S	Z
	9	12,17	10	13,58	4	5,86		Z	Z
	8	9,8	10	13,89	4	7,67		Z	S
	21	32,06	5	7,38	9	12,86		Z	Z
	6	6,98	4	4,68	4	4,43		S	
	4	4,95	8	10,7	5	5,4			
	10	13,32	13	18,32	7	10,33			
	4	5,98	5	6,1	4	5,48			
	6	6,66	4	4,45	4	5,08			
	6	8,29	4	4,35					
	8	10,45	8	10,02					
	11	17,42	4	5,63					
	6	7,95	4	4,45					
			4	4,67					
			10	14,53					
			5	6,04					

		7	8,58					
		6	7,9					
		11	14,77					
		6	9,25					
		9	12,1					
celkem		6	8,77					
171	230,35	216	283,47	117	160,51			

Legenda: Z – základní čára, S – síť

V zápasu bylo zahráno 188 rozeher. Když jsem porovnal počet rozeher, které vyhrála vítězná hráčka oproti počtu, které vyhrála její soupeřka, bylo pro mne překvapivé, že rozdíl tvoří pouze 8 bodů. Z toho lze usuzovat, že se jednalo o skutečně vyrovnané utkání na což poukazuje i skutečnost, že se o vítěze rozhodovalo až ve třetí sadě (setu). K tomu mohl výrazně přispět i fakt, že soupeřka Krejčíkové Kristýna Plíšková je hráčka hrající levou rukou. To je pro tenistky dost nepříjemné a dělá to problémy hlavně pravorukým hráčkám.

Z počtu 188 pouze 77 rozeher vyhovuje již výše zmíněným požadavkům, a tudíž jsou vhodné k podrobnějšímu zaznamenávání.

Krejčíková zahrála celkem 43 vítězných úderů. Z tohoto počtu bylo zahráno 32 od základní čáry a 11 od sítě. Předpokládal jsem, že procentuálně se bude poměr míčů vyhraných od oblasti sítě a vyhraných od základní části přibližně stejný. Za tento předpoklad mohl důvod, díky kterému jsem se rozhodl zaznamenávat i tento údaj. Tím byl fakt, že Barbora Krejčíková byla do té doby výhradně úspěšnou deblovou hráčkou, což je disciplína, kde je dobrá hra u sítě pro úspěch naprosto zásadní. I povrch dvorců byl velmi vhodný pro hru na síti. Antuka jako povrch, který je pomalý a umožňuje sklouznutí k míči je dobrá pro obrannou hru. Proto pokud chcete zakončit míč, je to snadnější od sítě než od základní čáry. Tento předpoklad ovšem mohl nevyjít buď z důvodu vyrovnanosti soupeřek, nebo z důvodu, že Krejčíková nedostala tolik možností zahrát volej, či se ve výměně pouze přesunout k síti.

Dohromady se v oněch 77 rozehrách odehrálo 504 úderů. Jedna rozehra trvala průměrně přibližně 8,76s. Doba trvání letu míče od odehrání hráčkou do odehrání její soupeřkou mi vyšla přibližně 1,34s. Nejdelší rozehra utkání obsahovala 21 odehraných úderů a trvala přibližně 32,06s. Jednalo se tak o vůbec nejdelší výměnu všech utkání Barbory

Krejčíkové na tomto grandslamu. Sice se jedná o nejdelší výměnu, ale nebylo v ní odehráno nejvíce úderů.

Tabulka č.3: Podání prvního kola

Podání Krejčíková						Podání Plíšková					
Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3
servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana
1	L	1	L	2	P	1	L	1	P	2	P
1	L	1	P	1	L	2	P	1	L	1	L
1	L	1	L	1	P	1	L	2	P	2	L
1	P	2	P	1	P	1	P	1	P	1	L
1	P	2	P	1	L	1	L	2	L	1	L
1	L	1	L	1	L	2	P	1	L	2	L
1	P	2	P			2	P	2	L	2	P
1	L	1	L			2	P	1	P	2	P
2	P	1	P			1	L	2	P	1	L
2	L	1	L			2	P	2	L	1	P
		1	P			2	P	1	P	1	L
		1	P			1	L	2	P	1	P
		1	P			2	P	1	L	2	L
		2	L			1	L	1	L	1	L
								2	L		
								2	P		
								1	L		
								1	P		
								2	P		

Legenda: 1 – první podání, 2 – druhé podání, P – zprava, L - zleva

Počet vybraných rozeher odehraných po podání zleva a zprava se takřka nelišil. Dále jsem porovnával počet rozeher po prvním a po druhém podání. Zde už byly výsledky rozdílné. Krejčíková hrála 23 rozeher po prvním podání a pouze 7 po podání druhém. Zatímco Plíšková hrála po prvním podání 25 rozeher a pouze neznatelně méně rozeher po druhém podání, a to 22. Zde může být rozdíl způsoben hlavně mírou rizika. Vzhledem k tomu, že se jednalo o první kolo a žádná z hráček nebyla vysoko postavená, bylo nízké riziko toho, že by riternující hráčka získala velkou výhodu, pokud by hráčka na podání podávala slabší druhé podání.

Tabulka č.4: Vítězné míče a tempo hry – 2.kolo

Tempo					Vítězný úder Krejčíková	
	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 1	Set 2
Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	základní čára x síť	základní čára x síť	
6	6,95	6	7,14	S	S	
4	3,81	8	9,98	Z	Z	
9	10,96	4	4,51		Z	
4	3,91	7	10,65			
4	6,65	10	11,83			
4	4,50	6	7,61			
7	9,01	7	11,98			
4	4,38	6	11,30			
6	9,71	4	4,56			
7	10,34	6	7,11			
14	17,57	4	4,30			
4	5,86	4	6,18			
7	10,41	5	7,11			
5	6,89	7	10,13			
		8	10,15			
		7	8,71			
		14	22,19			
		5	6,00			
		5	5,70			
		5	7,36			
		6	9,20			
		7	8,13			
		7	11,15			
		4	4,86			
		6	6,95			
		12	15,34			
		10	14,22			
celkem						
85	110,95	180	244,35			

Legenda: Z – základní čára, S – síť

V tomto utkání byl odehráno 95 rozeher. Zde oproti předešlému zápasu byl rozdíl bodů vyhraných vítězkou ku počtu bodů vyhraných poraženou hráčkou výraznější, a to 19.

To lze předpokládat už při porovnání celkového skóre obou zápasů i fakt, že se tentokrát podařilo zápas ukončit ve dvou setech. Z oněch 95 rozeher splnilo požadavky 41 z nich.

V obou setech tohoto zápasu zahrála Krejčíková dohromady pouze 5 vítězných úderů. Z tohoto počtu byly 3 vítězné údery odehrány od základní čáry a dva od sítě. Z tohoto vzorku nelze nic vyvozovat. To, že tento vzorek vítězných míčů obsahuje pouze 5 úderů je dáno tím, že valnou většinu bodů získala Krejčíková díky tomu, že její soupeřka udělala chybu. Ať už vynucenou či nevynucenou.

V počtu 41 rozeher bylo odehráno 265 úderů. Průměrná délka jedné roze hry byla přibližně 8,67s a doba trvání letu míče od odehrání hráčkou do odehrání její soupeřkou mi vyšla přibližně 1,34s. Nejdelší roze hra zápasu trvala 22,19s a obsahovala 14 úderů.

Tabulka č.5: Podání druhého kola

Podání Krejčíková				Podání Alexandrova			
Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2
servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana
1	P	1	P	2	P	2	P
1	L	2	P	2	L	1	P
2	P	2	P	1	L	1	L
2	P	1	L	1	L	1	L
1	L	2	P	2	L	1	L
2	L	1	P	1	P	1	P
2	L	1	P	1	L	2	L
		2	L			1	P
		2	L			1	L
		1	L			1	L
		2	P			1	P
		2	P			1	P
		1	L			1	L
						1	L

Legenda: 1 – první podání, 2 – druhé podání, P – zprava, L - zleva

U Krejčíkové byl počet podání zprava a zleva podobný. Konkrétně zprava to bylo 11 a zleva 9. Naprosto stejných čísel se dosáhlo i v počtech u prvního a druhého podání. Roze her po prvním podání se odehrálo 9 a po druhém jich bylo 11. Oproti tomu rozdíly mezi podáními u její soupeřky byly výrazně větší. Alexandrova měla počet podání zprava

pouze 8 a zleva 13. Tyto hodnoty mohou být způsobeny buď tím, že má Alexandrova zleva lepší podání, a proto se po něm hrálo více delších výměn, jelikož by se po podání z pravé strany dostávala do defenzivy. Anebo naopak má podání z levé strany horší než z pravé, a proto jich Krejčíková dokázala více vrátit tím způsobem, že se nedostala do větší defenzivy. I rozdíl mezi prvním a druhým podáním byl výraznější než u Krejčíkové. Po prvním podání se hrálo 16 rozeher, po druhém jich bylo pouze 5. I zde lze hodnoty vysvětlit dvěma způsoby. Jeden z nich je slabé první podání. Druhým je vysoká úspěšnost prvního podání.

Tabulka č.6: Vítězné míče a tempo hry – 3.kolo

Tempo					Vítězný úder Krejčíková	
	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 1	Set 2
Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	základní čára x síť	základní čára x síť	
9	13,25	8	9,81	S	S	
13	16,33	4	4,66	Z	Z	
12	16,53	7	8,36	Z	S	
6	6,75	8	10,94	Z	Z	
7	8,39	11	14,75	S	Z	
5	7,26	7	10,28	S	Z	
8	10,50	5	7,42	S	S	
11	13,94	9	9,00	Z	Z	
5	5,34	10	13,03	S	Z	
4	5,14	4	6,36	Z	Z	
12	14,91	7	8,95	Z	Z	
6	7,56	7	10,18	Z	Z	
4	4,00	9	12,05	S	Z	
6	9,59	11	13,88	S		
8	10,93	9	11,71	Z		
5	5,66	6	9,88	S		
5	7,26	7	8,90	Z		
4	4,28	5	7,42	Z		
5	5,68	5	6,58	S		
5	4,96	13	19,95	Z		
10	13,16	6	7,85			
7	8,78	7	9,31			
5	7,75	6	6,39			

11	15,87	4	4,38		
4	4,73	9	20,77		
4	5,01	5	6,78		
8	12,11	8	9,96		
4	4,06	6	9,51		
6	7,43	7	9,52		
6	7,63	9	12,2		
5	7,88	4	4,78		
5	5,81	15	20,14		
4	4,9	6	7,56		
7	10,91	5	5,78		
10	14	16	22,33		
4	6,28	12	16,23		
13	16,92	7	8,28		
11	14,77				
8	10,87				
4	4,75				
7	9				
5	6,46				
5	8,1				
6	7,61				
9	12,22				
4	4,75				
6	7,45				
5	5,48				
5	5,81				
9	11,27				
7	9,75				
6	8,82				
5	5,88				
10	12,93				
16	20,51				
4	4,91				
7	8,93				
celkem					
392	511,76	284	385,88		

Legenda: Z – základní čára, S – síť

V tomto zápase bylo celkem odehráno 143 rozehér. Z tohoto počtu rozehér jich 78 vyhrála Krejčíková a 65 její soupeřka. Požadavkům vyhovovalo 94 rozehér. Přestože bylo odehráno o 45 méně rozehér, než v prvním utkání, požadavkům jich vyhovovalo o 17 více. Z toho lze vyvodit, že se mohla zvýšit kvalita hry a soupeřky.

Zde bylo vítězných úderů odehráno ze strany Krejčíkové 33. 21 jich bylo od základní čáry a 12 od sítě. Tento poměr už je o něco lepší, než u utkání prvního kola.

V počtu rozehér vyhovujících požadavkům bylo zahráno celkem 676 úderů. Průměrná doba trvání letu míče od odehrání hráčkou do odehrání její soupeřkou mi vyšla přibližně 1,33s. Průměrný čas jedné rozehry byl přibližně 9,55s. To je o necelou vteřinu delší, než v předchozích dvou utkáních. Může to být tím, že soupeřka Krejčíkové byla zatím nejvýše postavená, se kterou se do té doby na turnaji setkala. To mohlo způsobit delší výměny náročnější na zakončení, ale třeba i hru dále za základní čárou, pokud byly údery delší než doposud. To by způsobilo delší letovou dráhu míče. Oboje může být vysvětlení, proč se prodloužila průměrná délka rozehry. Nejdelší rozehra obsahovala 16 odehraných úderů a trvala 22,33s.

Tabulka č.7: Podání třetího kola

Podání Krejčíková				Podání Svitolina			
Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2
servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana
2	P	1	L	2	P	1	P
1	L	1	P	2	L	1	L
2	P	1	P	2	P	2	L
1	L	2	L	2	L	2	P
1	P	1	P	2	P	2	L
1	P	2	L	2	L	1	L
1	P	1	L	1	L	1	P
1	L	1	P	1	L	1	L
1	P	1	P	2	P	2	P
1	L	1	P	1	L	1	P
1	L	2	L	2	P	1	P
1	P	1	P	1	P	2	L
2	L	1	P	1	L	1	P
2	L	1	P	2	L	1	L
1	P	1	P	1	P	2	P
2	L	1	P	1	L	2	L

1	L	1	L	2	L	2	P
2	P	1	L	1	P		
1	L	1	P	2	L		
1	P	1	L	2	L		
1	P			1	P		
2	P			1	P		
1	L			1	L		
1	P						
1	P						
1	L						
2	P						
1	P						
2	L						
2	P						
1	P						
2	L						
1	P						
1	L						

Legenda: 1 – první podání, 2 – druhé podání, P – zprava, L - zleva

Krejčíková odehrála 23 rozeher po podání ze strany levé a 31 ze strany pravé. Rozdíl u její soupeřky byl u těchto hodnot menší. Rozeher hraných poté, co Svitolina podala z levé strany bylo 21. U strany pravé to bylo 19. Tento malý rozdíl se Svitolině podařilo dokonce vyrovnat u porovnání prvních a druhých podání, kde obě hodnoty skončily na hodnotě 20. Z toho lze vyvodit závěr, že u Svitoliny nejsou velké rozdíly mezi podáním z pravé a z levé strany. Dále lze také usoudit, že ani druhé podání není nijak slabé. U tohoto je ovšem třeba brát v potaz, kolikrát bylo hrané. Zato u Krejčíkové se rozdíl ještě prohloubil. Rozeher po prvním podání bylo 40, ale po podání druhém jich bylo odehraných pouze 14. To poukazuje na vysokou úspěšnost prvního podání podobně jako v prvním utkání.

Tabulka č.8: Vítězné míče a tempo hry – 4.kolo

Tempo			Vítězný úder Krejčíková		
	Set 1	Set 2	Set 1	Set 2	
Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	základní čára x síť	základní čára x síť
13	17,26	5	6,67	Z	Z
6	8,51	10	12,97	S	Z

4	4,41	4	4,35	S	Z
5	6,40	7	9,39	Z	
5	6,41	7	10,40	S	
7	9,79	8	12,35		
6	7,88	9	10,15		
4	6,63	4	6,55		
4	4,41	7	8,45		
10	13,28	5	6,15		
9	11,32	8	10,36		
6	7,65	13	23,78		
6	6,93	16	22,77		
9	12,56	6	9,59		
6	7,38	5	5,93		
4	5,27	7	9,29		
8	11,43	6	7,50		
5	5,15	5	5,87		
4	4,48	4	5,77		
5	7,89	13	18,08		
10	13,08	5	7,77		
6	8,44	11	20,33		
5	6,16	5	5,94		
5	5,5	11	15,26		
5	6,6	5	6,22		
11	13,59	7	10,04		
6	11,43	4	4,77		
7	11,87	14	19,16		
8	9,91	4	4,3		
6	7,56	5	5,75		
5	6,74	15	19,41		
6	7,61	5	7,09		
8	10,95				
4	4,37				
4	4,28				
5	6,47				
celkem					
227	299,6	240	332,41		

Legenda: Z – základní čára, S – síť

V tomto utkání bylo odehráno 94 rozeher. Rozdíl mezi množstvím bodů vyhraných Krejčíkovou a bodů vyhraných její soupeřkou je značný. Téměř dvojnásobný. Krejčíková vyhrála 60 bodů, zatímco její soupeřka pouze 34. Z celkového počtu rozeher splnilo podmínky pro podrobnější zaznamenávání 68 z nich. I když to podle počtu vyhraných bodů nevypadá, tak množství rozeher vhodných k zaznamenávání nám říká, že zápas nebyl úplně jednoznačný. Protože, aby se rozehra dala podrobněji zaznamenat, musí obsahovat minimálně 4 odehrané údery. A vzhledem k tomu, že 68 z 94 je poměrně vysoký počet, dá se usuzovat, že velká část utkání byla hrána v delších rozehrách, což naznačuje vyrovnanost soupeřek.

V tomto zápase zahrála během obou setů Krejčíková pouze 8 vítězných úderů. 5 jich bylo od základní čáry a 3 byly od sítě. Toto může akorát potvrdit domněnku, že zápas byl vyrovnaný, a to i přes značný rozdíl mezi množstvím vyhraných bodů. Pokud by to totiž bylo jinak a Krejčíková měla skutečně tolik navrch, bylo by v zaznamenávaných rozehrách mnohem více vítězných úderů, i kdyby její soupeřka udělala mnoho vynucených i nevynucených chyb.

V počtu rozeher vhodných pro podrobnější zaznamenávání bylo zahráno 467 úderů. Doba trvání letu míče od odehrání hráčkou do odehrání její soupeřkou mi vyšla přibližně 1,35s a délka jedné rozehry byla zaokrouhleně 9,29s. Důvody nejspíš budou stejné, jako v předešlém utkání. Navíc toto může být další parametr, který nám ukazuje, že toto utkání skutečně mohlo být vyrovnané. Nejdelší rozehra trvala 22,77s a bylo v ní odehráno 16 úderů.

Tabulka č.9: Podání čtvrtého kola

Podání Krejčíková				Podání Stephens			
Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2
servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana
2	L	1	L	1	P	1	L
2	P	1	P	1	P	1	L
1	P	1	P	1	L	1	L
2	L	2	L	1	L	1	P
1	P	2	P	1	P	1	L
2	L	1	L	2	L	2	P
1	L	2	P	1	P	1	L
2	P	2	L	1	P	1	P

2	P	2	P	1	L	2	P
1	L	2	L	1	P	1	P
1	P	1	P	1	P	1	L
1	L	1	L	1	P	1	P
1	P	2	L	2	L	2	L
1	L	2	P	1	P	2	P
1	L	2	L	1	L	1	L
1	P	2	P	1	P		
		1	L	1	L		
				1	P		
				2	L		
				1	P		
				1	P		

Legenda: 1 – první podání, 2 – druhé podání, P – zprava, L - zleva

Množství odehraných rozeher u Krejčíkové po podání z levé strany bylo 17 a z pravé 16. Jedná se již o čtvrté utkání v řadě, kdy má Krejčíková velmi stabilní hodnoty u tohoto parametru. Tím myslím, že není vidět, že by podání z některé strany bylo opravdu výrazně slabší. Stejných hodnot se dosáhlo i při porovnávání rozeher po prvním a druhém podání. Po prvním jich bylo 17 a po druhém 16. Tyto dva parametry se velmi blíží hodnotám Krejčíkové ze druhého utkání. U její soupeřky byl rozdíl mezi podáním z levé a z pravé strany nepatrně větší. Z levé strany 16, z pravé 20. Zato rozdíl mezi prvním a druhým podáním byl opravdu veliký. Po druhém podání se hrálo pouze 7 rozeher, ale po prvním se jich hrálo 29. Za to může být odpovědné slabé první podání, nebo skvělý ritern Krejčíkové. Ale na vině může být i vysoké procento úspěšnosti prvního podání.

Tabulka č.10: Vítězné míče a tempo hry – čtvrtfinále

Tempo					Vítězný úder Krejčíková	
	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 1	Set 2
Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	základní čára x síť	základní čára x síť	
13	17,27	4	5,84	S	S	
5	5,90	6	6,50	Z	Z	
10	12,27	4	7,09	S	S	
9	12,54	5	8,74	S	Z	
5	5,94	11	12,89	Z	S	
8	9,34	7	8,87	Z	Z	
8	10,67	4	4,48	Z		
6	8,55	10	15,97			
4	4,62	7	8,89			
10	11,62	5	6,28			
4	5,67	5	6,70			
9	11,42	7	8,80			
5	6,51	10	14,82			
8	10,15	5	6,92			
4	4,35	11	15,46			
6	7,17	4	3,63			
7	9,13	4	5,08			
5	5,67	5	7,18			
7	7,98	13	19,75			
5	6,5	4	4,28			
9	10,35	4	4,60			
9	10,77	7	12,53			
5	6,6	10	13,91			
4	4,4	5	6,62			
10	12,12	6	7,18			
4	4,23	12	15,44			
12	17,66	4	3,61			
5	6,19	5	5,98			

4	6,07	4	4,06		
4	7,3	6	7,37		
9	13,19				
5	6,49				
8	12,39				
11	13,55				
6	9,85				
4	6,47				
4	4,96				
4	4,62				
7	8,44				
7	12,34				
5	5,47				
11	19,6				
8	10,3				
13	17,76				
4	4,88				
6	7,72				
4	4,24				
4	4,49				
11	13,16				
4	5,19				
9	11,6				
5	5,98				
7	10,44				
5	8,02				
9	11,79				
9	11,19				
6	7,92				
7	8,6				
celkem					
396	519,61	194	259,47		

Legenda: Z – základní čára, S – síť

V tomto zápase bylo odehráno 163 rozeher. 90 z nich vyhrála Krejčíková a zbylých 73 její soupeřka. K podrobnějšímu zaznamenání jich bylo vhodných 88.

Ve vybraných rozehrách zahrála Krejčíková 13 vítězných úderů. Z toho jich 7 bylo z oblasti okolo základní čáry a 6 z pozice blízko sítě. V tomto utkání je tento poměr

způsoben tím, na jak vysoké úrovni je soupeřka. V předešlých utkáních už jsme se dvakrát setkali s podobným poměrem, ale tam bylo opravdu velice málo vítězných míčů, tudíž se mohlo jednat o náhodu. Ovšem tento vzorek se mi zdá dostatečně vysoký, aby se z něj dalo něco usoudit. Tomu napomáhá i fakt, že podobně to dopadlo i ve dvou následujících utkáních. Vzhledem k tomu, že se množství vítězných úderů z oblasti základní čáry téměř shoduje s množstvím vítězných úderů z oblasti u sítě, mohlo by to znamenat uplatnění zkušeností ze čtyřhry na straně Krejčíkové. Navíc ve čtvrtfinále se setkává osm nejlepších hráček grandslamu. A pokud mohu soudit, to už je velmi vysoká úroveň. Z toho důvodu mohla být Krejčíková nucena přistoupit k tomu, aby více zakončovala u sítě, jelikož se hráčky na takovéto úrovni jistě velmi zdatně bránily od základní čáry. Navíc díky své zkušenosti ze čtyřhry se Krejčíkové proti hráčkám na takto vysoké úrovni mohlo snáze zakončovat od sítě než od základní čáry.

Ve vyhovujících 88 rozehrách bylo celkem odehráno 590 úderů. Doba trvání letu míče od odehrání hráčkou do odehrání její soupeřkou mi vyšla přibližně 1,32s. Průměrná doba jedné rozehry byla 8,85s. V tomto utkání se tento parametr opět přiblížil hodnotám v prvních utkáních. Nicméně vzhledem k tomu, že doba jednoho úderu zůstala stejná usuzuji, že se tedy mohlo hrát pomaleji nebo agresivněji. To by znamenalo, že hráčky stály více u základní lajny a hrály míče dříve po dopadu, proto mohla rozehra trvat podobnou dobu jako v prvních utkáních. Nejdelší rozehra tohoto utkání obsahovala 13 odehraných úderů a trvala po dobu 19.75s.

Tabulka č.11: Podání čtvrtfinále

Podání Krejčíková				Podání Gauff			
Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2
servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana
1	P	1	P	1	L	2	L
2	L	2	P	2	P	1	P
2	L	2	L	2	L	1	L
1	L	1	L	1	L	1	P
2	P	2	P	1	P	1	L
2	P	1	P	2	L	1	L
1	L	2	L	2	P	1	L
1	P	1	P	1	L	1	P
1	L	2	L	2	L	1	P
1	L	1	P	2	P	1	P
1	L	2	L	1	L	2	P
1	P	1	P	1	P	1	P
2	L	2	P	1	P	2	L
1	L	1	L	1	L	1	P
1	L	1	L	1	P	1	L
2	L			1	L		
1	P			1	L		
2	L			1	L		
1	P			2	P		
2	L			1	L		
1	L			1	L		
2	P			1	P		
2	P			2	L		
2	L			2	L		
2	P			2	P		
1	P			2	L		
1	L			1	P		
2	L						
1	P						

1	L						
1	P						

Legenda: 1 – první podání, 2 – druhé podání, P – zprava, L - zleva

U Krejčíkové byl počet rozeher hraných po podání z pravé strany ku počtu hraných po podání ze strany levé vcelku malý. Z pravé strany jich bylo 21 a z levé 25. Podobně veliký rozdíl se vyskytl i u porovnávání počtu rozeher po prvním podání a druhém podání. Po prvním podání jich bylo odehráno 26 a po podání druhém rovných 20.

Oproti tomu u její soupeřky byl rozdíl mezi prvním a druhým podáním výraznější. Zde první podání dosáhlo hodnoty 28, ale podání druhé pouhých 14. Zde jsou nejspíše na vině stejné důvody, jako tomu bylo u utkání předešlého. Nicméně rozdíly mezi levou a pravou stranou byly malé, stejně jako tomu bylo u Krejčíkové. Z pravé strany následovalo rozeher 19 a ze strany levé 23.

U obou hráček se hrálo více rozeher po prvním podání, což není překvapivé, jelikož se vždy hraje více rozeher po prvním podání. Navíc vzhledem k tomu, že se jednalo o vybrané díky splnění kritérií, zřejmě zde ani jedna hráčka neměla nijak mimořádně dobré první podání. Dále obě hráčky měly více odehraných rozeher ze strany levé, což může být lehce překvapivé. Začíná se totiž vždy podávat ze strany pravé, a proto je vždy více podání z pravé strany, stejně jako je vždy více prvních podání. To znamená více možností pro splnění kritérií pro hodnocení. Zde poměr těchto parametrů může znamenat, že mají hráčky silnější podání z pravé strany, a proto po něm následovalo méně rozeher než po podání ze strany levé. Ovšem dle mého názoru je v tomto případě rozdíl nepříliš výrazný, a tak se může jednat o náhodu.

Tabulka č.12: Vítězné míče a tempo hry – semifinále

Tempo							Vítězný úder Krejčíková			
	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3	Set 1	Set 2	Set 3	
Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	základní čára x síť	základní čára x síť	základní čára x síť
5	6,12	8	10,52	4	5,04			Z	Z	S
8	10,34	5	5,89	6	8,42				Z	S
11	13,94	9	11,82	4	5,15				S	Z
5	5,4	9	10,8	4	4,19				S	Z
23	29,24	6	7,94	4	4,42				S	S
5	10,42	8	14,14	9	11,35					Z
12	15,69	5	10,16	7	11,67					S

5	5,73	12	17,09	5	5,91			Z
10	15,19	4	6,38	4	4,43			Z
7	8,17	5	6,86	5	6,14			S
11	14,69	5	6,58	6	6,83			Z
4	4,92	17	24,45	5	6,22			S
7	8,91	6	11,25	5	5,88			
7	8,72	8	10,02	8	9,79			
4	5,53	5	8,05	16	22,51			
4	5,42	5	6	7	8,73			
4	4,45	5	5,44	16	21,86			
4	4,63	4	5,48	10	13,05			
15	19,76	4	4,77	9	12,78			
5	6,99	7	8,87	13	17,03			
5	5,68	7	8,56	4	3,76			
8	13,94	7	11,8	20	28,02			
4	4,4	11	15,35	5	6,85			
4	5,35	4	5,64	6	7			
6	7,82	5	6,16	14	17,32			
11	15,28	6	7,33	6	8,52			
9	14,46	13	21,34	9	13,18			
4	5,37	6	8,84	4	5,52			
4	4,87	4	4,29	7	9,28			
4	5,15	7	9,42	13	17,53			
13	16,21	4	4,39	5	6,8			
5	6,07	4	5,87	9	16,07			
4	4,12	7	8,67	4	4,13			
4	5,92	4	4,38	5	6,38			
4	5,55	4	4,48	13	18,12			
8	10,64	11	15,29	9	11,12			
4	4,68	9	12,44	8	10,34			
4	7,63	6	8,05	5	6,58			
6	7,43	6	7,46	4	4,89			
4	6,3	5	6	13	15,69			
13	22,7	6	7,95	15	31,07			
7	10,29	6	6,99	8	10,75			
				4	4,35			
				8	10,48			
				6	7,27			

				6	6,99			
				7	9,6			
				6	7,36			
				4	4,66			
				11	14,4			
				6	7,77			
				14	25,03			
				6	8,37			
				5	5,85			
				5	9,57			
				4	5,52			
				13	19,13			
				25	22,74			
				9	11,59			
				10	14,38			
				10	15,02			
				4	4,61			
				4	4,47			
				4	5,06			
				7	8,38			
				12	17,35			
				8	15,02			
				15	11,09			
				18	24,58			
celkem								
291	394,12	279	383,21	564	750,96			

Legenda: Z – základní čára, S – síť

Celkem bylo v tomto utkání odehráno 245 rozeher. Krejčíková jich vyhrála 127 a její soupeřka 118. A 153 bylo vhodných pro podrobnější záznam. Jedná se o celkem druhé třisetové utkání Barbory Krejčíkové na tomto grandslamu. Ale přesto, že v tomto utkání, narozdíl od prvního, bylo odehráno pouze o 57 více rozeher, daná kritéria jich splnilo dvojnásobné množství oproti prvnímu třisetovému utkání. To nám značí, že utkání bylo značně vyrovnanější, než to v prvním kole, i když obě dvě byla na tři vítězné sety.

Krejčíková v oněch 153 rozehrách zahrála 18 vítězných úderů. 9 od sítě a 9 od základní čáry. U tohoto poměru platí totéž, co jsem již uvedl o utkání výše.

V podrobněji zaznamenaných rozehrách bylo odehráno 1134 úderů. Doba trvání letu míče od odehrání hráčkou do odehrání její soupeřkou mi vyšla přibližně 1,35s. Jedna rozehra trvala přibližně po dobu 10s. Z toho plyne, že rozehry v tomto utkání byly opravdu dlouhé. Vzhledem k dosti krátké době trvání jednoho úderu je délka jedné rozehry doopravdy poměrně dlouhá. Z toho plyne, že se jednalo o opravdu velmi vyrovnané hráčky. Což naznačuje již to, že utkání bylo na tři sety. Nejdelší rozehra trvala 31,07s a bylo v ní odehráno jen 15 úderů. Tato rozehra obsahovala několik velmi vysokých pomalu letících míčů, a proto trvala tak dlouhou dobu. Oproti tomu výměna s nejvíce údery jich obsahovala 23, ale trvala pouze 29,24s. Tato rozehra na druhou stranu byla spíše rychlejšího rázu. Také pokud se hrálo hodně u sítě, mohlo to značně zkrátit čas a zvýšit počet úderů.

Tabulka č.13: Podání semifinále

Podání Krejčíková						Podání Sakkari					
Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3
servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana
2	P	2	L	2	P	1	L	2	P	1	L
2	L	1	L	1	L	1	P	1	L	2	P
2	L	1	P	2	L	2	P	1	P	2	L
1	L	1	L	1	P	2	P	2	P	2	L
1	P	2	P	1	L	2	L	1	L	2	P
2	L	2	P	1	L	2	L	2	P	2	L
2	L	1	L	2	L	2	P	1	P	2	P
1	P	1	L	1	P	1	L	1	P	2	P
1	P	1	P	1	L	2	P	1	P	1	L
2	L	1	P	1	P	2	L	1	L	2	P
1	L	2	L	2	L	1	L	1	P	1	L
2	P	1	L	1	P	1	P	2	P	1	L
1	L	2	P	2	P	1	L	1	L	2	P
1	P	1	L	1	P	2	P	1	L	1	L
1	L	2	P	2	L	1	L	2	P	2	L
2	P	2	L	1	P	1	L	1	L	2	P
1	P	1	L	1	L	1	P	2	P	1	L
1	P	2	P	1	L	1	L	2	L	2	P
				2	L	1	P	1	P	1	L

				2	L	1	P	1	L	2	P
				1	L	1	P	2	P	1	P
				1	P	1	L	1	L	2	P
				2	L	2	P	1	P	2	L
				2	P	2	P	1	L	1	L
				2	P					2	P
				2	L					1	P
				1	P					2	L
				1	L					1	P
				1	P					1	L
				1	L					2	P
										1	L
										2	P
										2	P
										1	L
										1	P
										1	L
										1	P
										2	L
										2	L

Legenda: 1 – první podání, 2 – druhé podání, P – zprava, L - zleva

U podání Krejčíkové se hrálo více rozeher po podání z levé strany, a to 36. Z pravé to bylo 30. U porovnání počtu rozeher po prvním a druhém podání dopadlo lépe první s počtem 38. Po druhém podání se hrálo pouze 28 rozeher. Hodnoty soupeřky u porovnání podání zleva ku podání zprava byly obdobně rozdílné, jen tentokrát ve prospěch strany pravé. Po podání z pravé strany se totiž hrálo 46 rozeher, zatímco ze strany levé 41. Ovšem porovnání prvního a druhého podání dopadlo jako u Krejčíkové ve prospěch prvního podání. První podání dosáhlo hodnoty 47, druhé podání hodnoty 40. Jak lze vidět dle získaných údajů, podání obou hráček je na velmi dobré úrovni. Ani jeden údaj není vyloženě slabší oproti jiným. Krejčíková má jako vždy relativně stabilní podání, co se týče rozeher z levé a pravé strany. A také jako vždy jsou vyšší i hodnoty prvního podání oproti druhému. Hodnoty soupeřky jsou velmi podobné. Obě hráčky mají tudíž dosti stabilní podání. U Krejčíkové to bude nejspíše díky čtyřhře, kde je důležité, aby se často

hrálo po prvním podání. U její soupeřky bude na vině spíše výška. Její soupeřka je totiž menšího vzrůstu, proto má její podání opravdu vysokou míru rotace, a tudíž i kontroly míče, proto ta vysoká úspěšnost.

Tabulka č.14: Vítězné míče a tempo hry – finále

Tempo							Vítězný úder Krejčíková		
	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3	Set 1	Set 2	Set 3
Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	Počet úderů	Délka výměn	základní čára x síť	základní čára x síť	základní čára x síť	
16	22,62	11	18,91	4	4,05	S	S	S	
6	8,67	17	26,5	4	3,88	S	Z	Z	
8	10,34	12	17,17	4	4,35	Z	S	S	
4	5,51	7	10,13	9	11,14	Z		Z	
6	7,27	4	5,01	5	6,01	S		Z	
7	9,52	4	5,77	4	4,4	Z		Z	
5	5,96	4	4,8	4	5,35			Z	
6	8,17	6	8,08	9	11,63			S	
4	6,37	6	7,2	8	10,98			Z	
8	11,06	8	10,34	8	14,92				
5	5,76	7	8,97	4	4,62				
9	9,87	6	8,15	4	4,73				
4	5,16	4	4,52	7	9,33				
9	14,71	6	8,22	5	5,6				
5	6,88	4	5,59	5	6,42				
5	6,15	12	14,46	4	6,68				
10	14,32	5	5,72	4	5,1				
5	6,09	5	7,56	10	13,4				
5	5,69	7	9,44	4	4,69				
7	9,3	5	5,22	5	6,52				
11	14,4	4	3,95	10	13,21				
9	10,17	4	4,01	5	4,65				
7	8,62	7	8,85	4	5,63				
4	5,37	7	7,98	12	16,24				
5	6,52	4	3,8	8	10,82				
8	10,44	4	4,59	6	9,14				
		7	9,93	4	4,07				
		7	8,03	5	7,35				
		9	11	5	6,04				

		10	12,1	6	9,68			
				7	10,1			
				4	5,02			
celkem								
178	234,94	203	266	187	245,75			

Legenda: Z – základní čára, S – síť

V tomto zápase bylo odehráno 159 rozeher. To je nejméně ze všech třísetových zápasů. To je způsobeno tím, že oproti ostatním dvěma třísetovým zápasům byly sety v tomto zápase poměrně jednoznačné, ve prospěch jedné či druhé hráčky. Možná s výjimkou třetího setu, který skončil 6:4 ve prospěch Krejčíkové. Krejčíková vyhrála o 11 více rozeher než její soupeřka. Konkrétně Krejčíková vyhrála 85 rozeher a její soupeřka 74. Tento rozdíl se moc neliší od ostatních třísetových zápasů. Vhodných rozeher pro další rozpracování dle specifikací bylo 88. Tato hodnota je vyšší, pokud ji srovnáme s prvním třísetovým zápasem z prvního kola. Kde přesto, že se odehrálo více rozeher, tak podmínky pro podrobnější záznam jich splnilo méně. Celkem vyhovovalo stanoveným podmínkám více jak polovina rozeher tohoto utkání. Z toho lze opět vyvodit závěr, že utkání bylo vyrovnané, ale ne tak vyrovnané jako utkání semifinálové. To lze usoudit již z porovnání celkového počtu rozeher, což souvisí i se skóre jednotlivých setů.

Ve vybraných rozehrách Krejčíková zahrála 18 vítězných úderů. 10 jich bylo od základní čáry a 8 od sítě. Podle toho lze opět předpokládat, že Krejčíková musela zapojit větší množství hry na síti, díky vysoké kvalitě hry její soupeřky.

Dohromady bylo v oněch 88 rozehrách odehráno 568 úderů. Doba trvání letu míče od odehrání hráčkou do odehrání její soupeřkou mi vyšla přibližně 1,31s. Doba jedné rozehry vyšla přibližně 8,49s. Tato hodnota je nejmenší ze všech naměřených v průběhu tohoto turnaje. Vzhledem k tomu, že se jedná o finálový zápas, na vině bude nejspíše to, že hráčky udělovaly míči vysokou rychlost. Nejdelší rozehra trvala 26,5s a obsahovala 17 odehraných úderů.

Tabulka č.15: Podání finále

Podání Krejčíková						Podání Pavlyuchenkova					
Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3	Set 1	Set 1	Set 2	Set 2	Set 3	Set 3
servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana	servis	strana
1	P	1	L	1	P	1	P	2	L	1	P
1	L	1	P	1	L	1	L	1	P	1	L
1	L	1	L	1	P	1	P	1	L	2	P
2	P	1	P	2	L	1	P	1	L	2	P
2	L	2	L	1	L	1	L	2	P	1	L
1	P	1	P	1	P	2	L	1	P	2	P
2	P	1	P	1	L	1	P	2	L	1	L
1	L	2	P	1	P	1	L	2	P	1	P
		1	L	1	L	1	P	1	P	1	L
		1	L	2	P	2	L	1	L	2	P
		1	P	1	L	1	P	1	P	2	L
		1	L	1	P	1	L	1	P	1	P
		1	P	1	L	2	P	1	L	2	P
		1	L	1	P	1	L	2	P	2	L
				1	L	1	P	1	P	1	P
				2	L	1	P	1	L	1	L
						1	L				
						1	P				

Legenda: 1 – první podání, 2 – druhé podání, P – zprava, L - zleva

U Krejčíkové byl rozdíl mezi počty rozehér odehraných po podání z levé a pravé strany téměř mizivý, pouhé dvě rozehry. Z pravé strany jich bylo 18 a 20 jich bylo ze strany levé. Jako obvykle velmi stabilní výsledek a podobné hodnoty, jedná-li se o strany. Oproti tomu byl opravdu velmi vysoký rozdíl zaznamenán mezi podáním prvním a druhým. První podání totiž dosáhlo hodnoty 30 a podání druhé pouze hodnoty 8. Zde může být důvodem vysoká úspěšnost prvního podání, ale třeba i slabé podání druhé. To v případě, že druhé podání bylo spíše pomalé nebo nedostatečně dlouhé. A nebylo tak složité dostat Krejčíkovou pod tlak a ukončit rozehru, než mohla splnit specifikaci minimálně čtyř odehraných úderů. U soupeřky byly v obou případech hodnoty odlišnější, ale ne tak rapidně jako v případě rozdílu mezi prvním a druhým podáním u Krejčíkové. Její soupeřka podala z pravé strany 28 podání, po kterých následovala rozehra. Zleva bylo podání 22. Na tyto hodnoty má jistě částečný vliv skutečnost, že se vždy začíná podávat z pravé strany, tudíž je z této strany více šancí pro splnění podmínek pro další

zaznamenávání. Další faktorem, který může tyto hodnoty ovlivnit, je právě kromě úspěšnosti podání i ritern soupeřky. Pokud například soupeřka z nějaké strany (v tomto případě z levé) riternuje lépe, ukáže se to právě na těchto hodnotách. A to tak, že hodnota rozehry po podání z levé strany bude nižší. Po prvním podání se v tomto případě hrálo ve 35 případech. Po druhém jen v 15. I v tomto případě je rozdíl poměrně vysoký, dokonce více jak dvojnásobný. Příčiny toho, že tyto hodnoty vyšly takto, budou nejspíše stejné jako u Krejčíkové v tomto utkání.

I přes to, že jsem na žádný jiný výzkum na podobné téma nenarazil, našel jsem výzkumy, kde se přeci jen dají některé výsledky porovnat.

Blau (2017) uvádí ve své práci o tempu hry mužů na French Open 2017, že délka jedné rozehry byla průměrně 7,18s. Když jsem zprůměroval všech sedm zápasů, které jsem zaznamenával, vyšlo mi, že délka jedné rozehry trvala 9,08s. Takto vypočtené tempo hry u žen bylo tedy na French Open o necelé dvě vteřiny delší, než u mužů na French Open 2017. Tento výsledek nebyl překvapivý, neboť mužský tenis se hraje ve vyšší rychlosti vzhledem k tomu, že muži mají více svalové hmoty a jsou tak schopni udělit míči vyšší rychlost. Další údaj, který Blau (2017) uvádí ve své práci a mohl jsem ho porovnat, je průměrné tempo hry, které vyšlo 1,34s. U mé práce po zprůměrování mi vyšlo 1,33s. Tento výsledek byl překvapivý. Nejen vzhledem k tomu, jaké předpoklady mají muži, ale i vzhledem k tomu, jak dopadl při porovnávání předchozí údaj. Je zde ovšem několik faktorů, které mohou zkreslit či ovlivnit výsledek. Určitá chyba měření je určitě jedním z faktorů. Dále tenis jako sport se vyvíjí směrem ke stále vyšším rychlostem spolu s většími fyzickými nároky. Mezi výzkumy je 4 roky rozdíl, tudíž to může být dalším faktorem, proč dopadly výsledky takto. A také může mít vliv menší množství vzorků, či zaměření pouze na jednu hráčku.

Petrskovský (2019) ve své práci zkoumal také tempo hry žen, ale na jiném grandslamu. Na US Open 2018. U délky jedné rozehry uvedl výsledek 9,86s s odchylkou 1,35s. Jak již bylo výše uvedeno u mnou naměřených hodnot, vyšel průměr 9,08s u délky jedné rozehry. Dalším parametrem pro porovnání se stalo průměrné tempo hry. Petrskovský (2019) uvedl, že mu vyšlo tempo hry 1,48s s odchylkou 0,06s. U mé práce byl výsledek 1,33s. Pokud vezmeme v potaz pouze průměrné výsledky bez odchylek, tak lze říci, že obě hodnoty na French Open 2021 vyšly jako rychlejší i přesto, že je antuka pomalejší povrch než beton. Zde asi bude mít největší vliv na nečekané výsledky právě neustálé

zrychlování hry u vrcholového tenisu. Ale samozřejmě může mít vliv i měření pouze utkání s jednou hráčkou.

5 Závěr

Cílem této práce bylo porovnat vybrané proměnné všech utkání Barbory Krejčíkové v průběhu French Open 2021. Jedná se o následující proměnné: tempo hry, počet rozeher (odehraných po podání z levé strany a z pravé strany, po prvním a druhém podání), počet vítězných úderů dané hráčky a místo odkud byly zahrány (oblast základní čáry nebo sítě). Nejsou známy žádné podobné výzkumy, které by se zabývaly změnou určitých proměnných u jedné konkrétní hráčky v průběhu celého turnaje.

Stanovil jsem 4 hypotézy s následujícím vyhodnocením:

- 1) Hypotéza, že počet rozeher v jednom setu se bude v průběhu turnaje zvyšovat z důvodu potkávání se lepších hráček což bude vést k těžšímu ukončení roze hry, se nám zcela nepotvrdila. Čtvrtfinálové a semifinálové utkání skutečně obsahovalo nejvíce rozeher vztaženo na set. Ale u finále se nám tento počet značně snížil. Je to o to překvapivější, že se jednalo o třísetový zápas, který by tedy měl být vyrovnaný což by znamenalo mnohem vyšší počet rozeher na set.
- 2) Hypotéza, že u třísetových zápasů bude rozdíl mezi roze hrami vyhranými Krejčíkovou a roze hrami vyhranými její soupeřkou menší než u utkání, která vyhrála ve dvou setech se potvrdila. Krejčíková u třísetových utkání vyhrála od 52-54 % všech rozeher. Oproti tomu u utkání vyhraných ve dvou setech vyhrála od 55-64 % všech rozeher.
- 3) Hypotéza, že poměr mezi počtem rozeher, které splní požadavky nutné pro další zaznamenávání a celkovým počtem rozeher, poroste v prvních kolech turnaje od utkání k utkání se potvrdila. S tím související očekávání, že nejvyšší poměr rozeher splňujících požadavky ku celkovému počtu rozeher bude v posledních třech utkáních turnaje se nespnilo.
- 4) Hypotéza, že bude hra na síti zastávat důležitou roli ve hře Krejčíkové se potvrdila především v posledních třech zápasech. Tam bylo jasně vidět, že počet vítězných úderů z oblasti sítě byl prakticky stejný jako počet vítězných úderů od základní čáry.

Průkaznost některých hodnot uvedených v této práci byla nedostatečná z důvodu malého počtu získaných dat. Což se v daných případech nedalo nijak ovlivnit.

Pro lepší možnost využitelnosti dat naměřených v této práci by bylo vhodné provést několik dalších výzkumů s podobnou tematikou. Zůstat u hráčky Barbory Krejčíkové a

analyzovat její další utkání na antukovém povrchu, nebo se zaměřit na sledování vítězek French Open a jejich postup turnajem v několika následujících letech.

6 Literatura

BLAU, M. *Tempo hry v tenise na French Open 2017*. Praha. 2017. 5 s. Diplomová práce na UK FTVS. Vedoucí diplomové práce PhDr. Jan Carboch, Ph.D.

CARBOCH, J. *Vybrané indikátory herního výkonu v tenisu, vizuální vnímání a anticipace*. Praha: Univerzita Karlova. Karolinum. 2022

COOK, C. přeložil MRLÍK, J. *Tenis*. Alpress s.r.o. Frýdek-Místek. 2008

CRESPO, M. & MILEY, D. *Tenisový trenérský manuál 2. stupně: pro vrcholové trenéry*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci. 2002

DEUTSCHER TENNIS BUND. *Tennis-Lehrplan Band 2: Unterricht & Training*. BLV, 1996

EHLENZ, H., GROSSER, M., ZIMMERMANN, E., ZINTL, F. *Krafttraining*. BLV Verlag. München. 1995

GESSCHEIT, D. T., CORMAC, S. J., REID, M. & DUFFIELD, R. *Consecutive days of prolonged tennis match play: performance, physical, and perceptual responses in trained players*. International Journal of Sports Physiology and Performance 10. 2015

GIRARD, O., LATTIER, G., MICALLEF, J. P. & MILLET, G. P. *Changes in exercise characteristics, maximal voluntary contraction, and explosive strength during prolonged tennis playing*. British Journal of Sports Medicine 40. 2006

GRAMBOW, R. *Vermittlung im Tennis: Zur Effektivität des Aufschlags im Weltklasse-Tennis – Analysen und Konsequenzen für das Training*, Deutsche Sporthochschule Köln. Köln. 2023

GROSSER, M., KRAFT, H., SCHÖNBORN, R. *Schnelligkeit im Tennis*. SportVerlag: Sindelfingen. 1998

LICHNER, I. a kol. *Malá encyklopedie tenisu*. Olympia. Praha. 1985

MARTIN, C., BIDEAU, B., DELAMARCHE, P. & KULPA, R. *Influence of prolonged tennis match play on serve biomechanics*. PLoS ONE 11. 2016

MORAN, A. L. *The Psychology of Concentration in Sport Performance A Cognitive Approach*. Hove Psychology Press. 1996

SCHÖNBORN, R. *Advanced Techniques for Competitive Tennis*, Aachen: Meyer & Meyer Sport. 1999

SCHÖNBORN, R. *Optimální tenisový trénink: Cesta k úspěšnému tenisu od začátečníka ke světové špičce*. přel. T. Studený. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 2008 (str. 140,151,162)

SCHÖNBORN, R. *Tennis Techniktraining*. 1998. Meyer & Meyer Verlag. Aachen, 5.überarbeitete Auflage. 2016

SCHUMANN, J. & HARKE, S. *Smartes Tennis – Psychologische Strategien für Spiel, Satz und Sieg*, E-Book von Human-Experts.de. 30.05.2017

TÁBORSKÝ, F. et al. *Základy sportovních her*. Praha: UK FTVS. 2007

TRIOLET, C., BENGUIGUI, N., LE RUNIGO, C. & WILLIAMS, M. *Quantifying the nature of anticipation in professional tennis*. Journal of Sport Sciences 31. 2013

WTA Official. Barbora Krejčíková – Česká republika. Hráčské statistiky a další
(wtatennis.com)